

KONSOLIDERET UDGAVE AF TRAKTATEN OM
OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE
ATOMENERGIFÆLLESSKAB

(2010/C 84/01)

OVERSIGT

TRAKTATENS TEKST

	<i>Side</i>
Præambel	5
AFSNIT I Fællesskabets opgaver	6
AFSNIT II Bestemmelser til fremme af kerneenergiens udvikling	7
KAPITEL 1 UDVIKLINGEN AF FORSKNINGEN	7
KAPITEL 2 UDBREDELSE AF VIDEN	10
Afdeling 1 Viden, som Fællesskabet råder over	10
Afdeling 2 Anden viden	11
Afdeling 3 Bestemmelser vedrørende hemmeligholdelse	16
Afdeling 4 Særlige bestemmelser	19
KAPITEL 3 SUNDHEDSBESKYTTELSE	20
KAPITEL 4 INVESTERINGER	22
KAPITEL 5 FÆLLESFØRETAGERNE	23
KAPITEL 6 FORSYNING	26
Afdeling 1 Agenturet	27
Afdeling 2 Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der hidrører fra Fællesskabet	28
Afdeling 3 Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der ikke hidrører fra Fællesskabet	31
Afdeling 4 Priser	31
Afdeling 5 Bestemmelser vedrørende forsyningspolitikken	32
Afdeling 6 Særlige bestemmelser	33
KAPITEL 7 SIKKERHEDSKONTROL	34
KAPITEL 8 EJENDOMSRETEN	38
KAPITEL 9 DET NUKLEARE FÆLLESMARKED	40
KAPITEL 10 FORBINDELSERNE UDADTIL	41
AFSNIT III Institutionelle og finansielle bestemmelser	43
KAPITEL 1 ANVENDELSE AF VISSE BESTEMMELSER I TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION OG TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNIONS FUNKTIONSMÅDE	43

	<i>Side</i>
KAPITEL 2	FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER 44
Afdeling 1	Europa-Parlamentet 44
Afdeling 2	Rådet 44
Afdeling 3	Kommissionen 44
Afdeling 4	Den Europæiske Unions Domstol 45
Afdeling 5	Revisionsretten 46
KAPITEL 3	FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER 46
KAPITEL 4	DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG 47
AFSNIT IV	Særlige finansielle bestemmelser 47
AFSNIT V	Almindelige bestemmelser 50
AFSNIT VI	Afsluttende bestemmelser 56
BILAG	
BILAG I	OMRÅDER FOR KERNEENERGIFORSKNING OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 4 58
BILAG II	INDUSTRISEKTORER OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 41 62
BILAG III	FORDELE, DER VIL KUNNE TILSTÅS FÆLLESFORETAGENDER I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 48 63
BILAG IV	LISTER OVER VARER OG PRODUKTER HENHØRENDE UNDER KAPITEL 9'S BESTEMMELSER VEDRØRENDE DET NUKLEÆRE FÆLLESMARKED 64
PROTOKOLLER	
	Protokol om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union 73
	Protokol vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol 76
	Protokol om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester 98
	Protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter 99
	Protokol om artikel 40.3.3 i Irlands forfatning 106
	Protokol om overgangsbestemmelser 107

PRÆAMBEL

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE, ⁽¹⁾

SOM ER SIG BEVIDST, at kerneenergien udgør en væsentlig kilde til sikring af produktionens udvikling og fornyelse og vil kunne fremme fredens sag,

SOM ER OVERBEVIST OM, at alene en omgående fælles indsats kan føre til resultater, som er i overensstemmelse med deres landes skabende kraft,

SOM HAR SAT SIG FOR at skabe betingelserne for udviklingen af en stærk kerneenergiindustri, der vil kunne stille store mængder energi til rådighed og medvirke til en modernisering af teknikken, samt på talrige andre områder bidrage til deres folks velstand,

SOM TILSTRÆBER, at der gennemføres sådanne beskyttelsesforanstaltninger, der vil fjerne farerne for deres befolkningers liv og sundhed,

SOM ØNSKER at optage andre lande i dette arbejde og at samarbejde med de internationale organisationer, der er beskæftiget med udviklingen af den fredelige udnyttelse af atomenergi,

HAR VEDTAGET at oprette et EUROPÆISK ATOMENERGIFÆLLESSKAB (EURATOM) og har med det mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

(listen over befuldmægtigede er ikke gengivet)

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

⁽¹⁾ Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland er efterfølgende blevet medlemmer af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

AFSNIT I

FÆLLESSKABETS OPGAVER*Artikel 1*

Ved denne traktat opretter DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes et EUROPÆISK ATOMENERGI-FÆLLESSKAB (EURATOM).

Fællesskabet har til opgave gennem skabelsen af de nødvendige betingelser for den hurtige dannelse og udvikling af en kerneenergiindustri at bidrage til højnelse af levestandarden i medlemsstaterne og til udvikling af forbindelserne med andre lande.

Artikel 2

Til opfyldelse af sin opgave skal Fællesskabet under de i denne traktat foreskrevne betingelser:

- a) udvikle forskningen og sikre udbredelsen af teknisk viden
- b) indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse
- c) lette investeringer og, særligt ved at støtte virksomhedernes initiativ, sikre oprettelsen af sådanne væsentlige anlæg, som er nødvendige for kerneenergiens udvikling i Fællesskabet
- d) sørge for regelmæssig og ligelig forsyning med malme og nukleart brændsel til alle brugere i Fællesskabet
- e) ved passende kontrol garantere, at nukleart materiale ikke anvendes til andre formål end dem, det er bestemt til
- f) udøve den ejendomsret til specielle fissile materialer, som det har fået tillagt
- g) sikre store afsætningsmuligheder og adgang til den bedst mulige teknik gennem dannelsen af et fælles marked for særligt materiel og udstyr, gennem fri bevægelighed for kapital til investeringer på kerneenergiens område og gennem fri ret til beskæftigelse for specialister inden for Fællesskabet

- h) med andre lande og med internationale organisationer oprette enhver forbindelse, der kan fremme udviklingen af kerneenergiens fredelige anvendelse.

Artikel 3

(Ophævet)

AFSNIT II

BESTEMMELSER TIL FREMME AF KERNEENERGIENS UDVIKLING

KAPITEL 1

Udvikling af forskningen

Artikel 4

1. Kommissionen har til opgave at fremme og lette kerneenergiforskningen i medlemsstaterne og at supplere denne ved gennemførelsen af Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogram.
2. Kommissionen handler herved inden for det område, som er bestemt i den liste, der er knyttet til denne traktat som Bilag I.

Denne liste kan ændres af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen. Denne rådfører sig med det i artikel 134 omhandlede videnskabelige og tekniske udvalg.

Artikel 5

For at fremme koordinationen af forskningen i medlemsstaterne og for at kunne supplere den retter Kommissionen, enten ved særlig forespørgsel, rettet til en bestemt modtager, og hvorom underretning gives til hans hjemstat, eller ved almindelig offentlig bekendtgørelse, opfordring til medlemsstaterne, personer eller virksomheder til at forelægge Kommissionen deres programmer for den forskning, der omhandles i forespørgslen.

Efter at have givet de pågældende fuld adgang til at fremsætte deres bemærkninger kan Kommissionen afgive en motiveret udtalelse om hvert af de programmer, som forelægges for den. Såfremt den pågældende stat, person eller virksomhed, som har fremlagt programmet, anmoder derom, er Kommissionen pligtig at afgive en sådan udtalelse.

Gennem disse udtalelser fraråder Kommissionen unødvendigt dobbeltarbejde og leder forskningen mod utilstrækkeligt udforskede områder. Kommissionen kan kun offentliggøre programmerne efter samtykke fra de stater, personer eller virksomheder, der har fremlagt dem.

Kommissionen offentliggør regelmæssigt en liste over de områder inden for kerneforskningen, som den anser for utilstrækkeligt udforskede.

Kommissionen kan til samråd og til udveksling af oplysninger sammenkalde repræsentanter for offentlige og private forskningscentre, samt alle eksperter, der udøver forskning på de samme eller beslægtede områder.

Artikel 6

For at fremme iværksættelsen af de forskningsprogrammer, som fremlægges for den, kan Kommissionen:

- a) inden for rammerne af forskningskontrakter yde et finansielt bidrag, dog ikke i form af subsidier
- b) mod eller uden vederlag levere udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som den disponerer over, til gennemførelsen af disse programmer
- c) mod eller uden vederlag stille anlæg, udstyr eller ekspertbistand til rådighed for medlemsstater, personer eller virksomheder
- d) foranledige, at de pågældende medlemsstater, personer eller virksomheder afholder udgifterne i fællesskab.

Artikel 7

På forslag af Kommissionen, der rådfører sig med Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg, fastlægger Rådet med enstemmighed Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogrammer.

Disse programmer fastlægges for et tidsrum af ikke over fem år.

De nødvendige midler til udførelse af disse programmer opføres hvert år på Fællesskabets forsknings- og investeringsbudget.

Kommissionen sørger for gennemførelsen af programmerne og aflægger hvert år en rapport herom til Rådet.

Kommissionen holder Det Økonomiske og Sociale Udvalg underrettet om hovedlinjerne i Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogrammer.

Artikel 8

1. Efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg opretter Kommissionen et Fælles Atomforskningscenter.

Centret sikrer gennemførelsen af forskningsprogrammerne og de andre opgaver, som Kommissionen pålægger det.

Det sikrer endvidere indførelsen af en ensartet terminologi og et fælles målesystem på kerneenergiområdet.

Det opretter et centralbureau for kernefysiske målinger.

2. Centrets virksomhed kan af geografiske eller arbejdstekniske grunde udøves i forskellige institutter.

Artikel 9

1. Efter at have indhentet udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg kan Kommissionen inden for rammerne af Det Fælles Atomforskningscenter oprette skoler til uddannelse af specialister, navnlig inden for områderne prospektering, fremstilling af nukleare materialer af stor renhedsgrad, behandling af bestrålet atombrændsel, nuklear teknologi, sundhedsbeskyttelse samt fremstilling og anvendelse af radioaktive isotoper.

Kommissionen fastlægger retningslinjerne for undervisningen.

2. Der oprettes et institut på universitetsniveau, hvis virksomhed fastlægges af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 10

Kommissionen kan ved kontrakt betro gennemførelsen af visse dele af Fællesskabets forskningsprogram til medlemsstater, personer eller virksomheder, såvel som til tredjelande, internationale organisationer eller statsborgere i tredjelande.

Artikel 11

Kommissionen offentliggør de i artiklerne 7, 8 og 10 omhandlede forskningsprogrammer samt regelmæssige rapporter, om hvordan deres gennemførelse skrider frem.

KAPITEL 2

Udbredelse af viden

Afdeling 1

Viden, som Fællesskabet råder over

Artikel 12

Medlemsstater, personer og virksomheder har ret til, efter ansøgning til Kommissionen, at opnå ikke-eksklusive licenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, som er Fællesskabets ejendom, for så vidt de er i stand til effektivt at udnytte de opfindelser, der er genstand for disse.

På samme vilkår indrømmer Kommissionen underlicenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, når Fællesskabet har rådighed over kontraktlige licenser, der giver mulighed herfor.

På betingelser, der fastsættes efter fælles overenskomst med licenstagere, indrømmer Kommissionen sådanne licenser eller underlicenser og giver alle for udnyttelsen nødvendige oplysninger. Disse betingelser tager især sigte på at fastsætte en passende godtgørelse og eventuelt også på at fastslå licenstagernes ret til at indrømme tredjemand underlicenser, samt på at pålægge en pligt til at behandle de meddelte oplysninger som fabrikkationshemmeligheder.

I mangel af enighed om fastsættelsen af de i stk. 3 omhandlede betingelser kan licenstagere henvende sig til Den Europæiske Unions Domstol for at få passende betingelser fastlagt.

Artikel 13

Kommissionen skal meddele medlemsstater, personer og virksomheder sådan viden, som ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 12, og som Fællesskabet er kommet i besiddelse af, hvad enten denne viden hidrører fra udførelsen af dets forskningsprogram, eller er blevet meddelt Fællesskabet med ret til frit at råde over den.

Dog kan Kommissionen gøre meddelelsen af denne viden betinget af, at den holdes fortrolig og ikke videregives til tredjemand.

Kommissionen kan ikke videregive viden, som den har erhvervet under forbehold af begrænsninger vedrørende dens anvendelse og udbredelse - som for eksempel den såkaldte klassificerede viden - medmindre den sikrer, at disse begrænsninger vil blive respekteret.

Afdeling 2

Anden viden

a) Udbredelse på frivilligt grundlag

Artikel 14

Kommissionen bestræber sig på ved mindelig overenskomst at erhverve eller lade erhverve viden, der kan tjene til opfyldelsen af Fællesskabets formål, samt på at opnå indrømmelse af licenser til udnyttelse af patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, der dækker denne viden.

Artikel 15

Kommissionen fastlægger en fremgangsmåde, efter hvilken medlemsstater, personer og virksomheder med Kommissionen som mellemlid kan udveksle foreløbige eller endelige resultater af deres forskning, for så vidt det ikke drejer sig om resultater, Fællesskabet har erhvervet i kraft af forskningsopgaver betroet af Kommissionen.

Denne fremgangsmåde skal sikre udvekslingens fortrolige karakter. Dog kan de meddelte resultater af Kommissionen videregives til Det Fælles Atomforskningscenter i dokumentationsøjemed, uden at denne videregivelse medfører en udnyttelsesret, medmindre den, som har givet meddelelsen, har samtykket heri.

b) Underretning til Kommissionen ex officio*Artikel 16*

1. Så snart en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art, indleveres hos en medlemsstat, anmoder denne ansøgeren om at samtykke i, at Kommissionen øjeblikkeligt underrettes om ansøgningens indhold.

Hvis ansøgeren samtykker, sker denne underretning inden tre måneder fra ansøgningens indlevering. Hvis ansøgeren ikke samtykker, underretter medlemsstaten inden for samme tidsrum Kommissionen om ansøgningens eksistens.

Kommissionen kan rette begæring til medlemsstaten om meddelelse af indholdet af en ansøgning, om hvis eksistens Kommissionen er blevet underrettet.

Kommissionen fremsætter sin begæring herom inden to måneder, efter at den har modtaget underretningen. Enhver forlængelse af denne frist medfører en tilsvarende forlængelse af den i sjette afsnit angivne frist.

Medlemsstaten skal, efter modtagelse af Kommissionens begæring, på ny søge at opnå ansøgerens samtykke til meddelelsen af ansøgningens indhold. I tilfælde af samtykke sker denne meddelelse uopholdeligt.

Hvis ansøgeren ikke samtykker, skal medlemsstaten alligevel foretage denne meddelelse til Kommissionen inden for en frist af atten måneder fra ansøgningens indlevering.

2. Medlemsstaterne skal inden for en frist af atten måneder fra indleveringen at regne meddelelse til Kommissionen eksistensen af enhver endnu ikke offentliggjort patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand efter deres skøn, byggende på en første undersøgelse, uden at være af egentlig kernefysisk art, er direkte knyttet til og af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet.

På Kommissionens begæring skal den underrettes om indholdet heraf inden for en frist på to måneder.

3. Medlemsstaterne skal i så høj grad som muligt forkorte varigheden af behandlingen af patentansøgninger eller brugsmønsteransøgninger, hvis genstand er af den i stk. 1 og 2 nævnte art, og som har været gjort til genstand for en begæring fra Kommissionen, således at offentliggørelsen kan finde sted inden for den kortest mulige frist.

4. De ovenfor nævnte meddelelser skal af Kommissionen betragtes som fortrolige. De kan kun finde sted til dokumentationsformål. Dog kan Kommissionen, med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med artiklerne 17-23, udnytte de meddelte opfindelser.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, når en aftale, der er indgået med tredjeland eller med en international organisation, er til hinder for underretningen.

c) **Indrømmelse af licenser ved voldgift eller ex officio**

Artikel 17

1. I mangel af frivillig overenskomst kan ikke-eksklusive licenser indrømmes ved voldgift eller ex officio på de i artiklerne 18-23 angivne betingelser:

a) til Fællesskabet eller til de fællesforetagender, der har fået denne ret tildelt i henhold til artikel 48, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmønstre dækkende opfindelser, der har direkte forbindelse med kernefysisk forskning, i det omfang indrømmelse af sådanne licenser er nødvendig for at gennemføre deres eget forskningsarbejde eller uundværlig for driften af deres anlæg.

På begæring af Kommissionen skal disse licenser give ret til at bemyndige tredjemand til at udnytte opfindelsen i det omfang, denne udfører arbejder eller ordrer for Fællesskabets eller for fællesforetagenders regning

b) til personer eller virksomheder, som har ansøgt Kommissionen herom, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmønstre dækkende en opfindelse, der har direkte forbindelse med og er af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet, under forudsætning af at samtlige følgende betingelser opfyldes:

i) at mindst fire år er forløbet siden indleveringen af patentansøgningen, medmindre det drejer sig om en opfindelse, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art

ii) at de behov, som følger af udviklingen af kerneenergien inden for en medlemsstats områder, hvor en opfindelse er beskyttet, efter Kommissionens opfattelse af denne udvikling ikke er dækket, for så vidt angår denne opfindelse

- iii) at patenthaveren, efter at være blevet opfordret til selv eller gennem sine licenstagere at dække disse behov, ikke har efterkommet opfordringen
- iv) at de licensberettigede personer eller virksomheder er i stand til ved deres udnyttelse effektivt at dække disse behov.

For at dække de nævnte behov kan medlemsstaterne ikke uden forudgående begæring fra Kommissionen bringe nogen i deres nationale lovgivning indeholdt tvangsforanstaltning til anvendelse, som ville medføre begrænsning i den beskyttelse, der gives opfindelsen.

2. Indrømmelse af en ikke-eksklusiv licens under de i det foregående stykke angivne betingelser kan ikke opnås, hvis patenthaveren påviser, at der foreligger gyldig grund, og specielt at der ikke er blevet givet ham en passende tidsfrist.

3. Indrømmelse af en licens i medfør af stk. 1 giver ret til fuld erstatning, hvis størrelse skal fastsættes efter nærmere aftale mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmønstret, og licenstageren.

4. Bestemmelserne i denne artikel gør ikke indgreb i bestemmelserne i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret.

Artikel 18

Til opfyldelse af de i denne afdeling angivne formål oprettes et Voldgiftsudvalg, hvis medlemmer udpeges, og hvis forretningsorden fastlægges af Rådet på forslag af Den Europæiske Unions Domstol.

Voldgiftsudvalgets afgørelser kan inden en måned efter deres bekendtgørelse indbringes af parterne for Den Europæiske Unions Domstol med opsættende virkning. Den Europæiske Unions Domstols prøvelse kan kun omfatte afgørelsens formelle rigtighed samt Voldgiftsudvalgets fortolkning af denne traktats bestemmelser.

Voldgiftsudvalgets endelige afgørelser har retskraft mellem sagens parter. De har eksekutionskraft på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Artikel 19

Ønsker Kommissionen i mangel af frivillig overenskomst at udvirke indrømmelse af licensrettigheder i et af de i artikel 17 omhandlede tilfælde, giver den meddelelse herom til indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed, brugsmønstret eller patentansøgningen og anfører i sin meddelelse licenstageren og licensens omfang.

Artikel 20

Indehaveren kan inden for en frist af en måned fra modtagelsen af den i artikel 19 nævnte meddelelse foreslå Kommissionen, og i påkommende tilfælde den begunstigede tredjemand, at indgå aftale om sagens indbringelse for Voldgiftsudvalget.

Hvis Kommissionen eller den begunstigede tredjemand afslår at indgå voldgiftsaftale, kan Kommissionen ikke kræve, at medlemsstaten eller dens kompetente myndigheder skal indrømme licensen eller foranledige den indrømmet.

Hvis Voldgiftsudvalget har fået sagen forelagt ifølge sådan aftale og konstaterer, at Kommissionens begæring er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17, afsiger den en motiveret kendelse om, at licens skal indrømmes til den licenssøgende, og hvori licensbetingelserne og licensafgiftens størrelse fastsættes i det omfang, parterne ikke selv har kunnet blive enige herom.

Artikel 21

Når indehaveren ikke foreslår at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget, kan Kommissionen anmode den interesserede medlemsstat eller dennes kompetente myndigheder om at indrømme licensen eller lade denne indrømme.

Hvis medlemsstaten eller dennes kompetente myndigheder, efter at have hørt patenthaveren, skønner, at de i artikel 17 omhandlede betingelser ikke er opfyldt, underretter den Kommissionen om sit afslag på at indrømme licensen eller foranledige den indrømmet.

Hvis medlemsstaten afslår at indrømme licensen eller foranledige den indrømmet, eller ikke inden for et tidsrum af fire måneder at regne fra begæringen afgiver nogen forklaring vedrørende licensens indrømmelse, kan Kommissionen inden to måneder indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol.

Patenthaveren skal høres under sagens behandling ved Den Europæiske Unions Domstol.

Hvis Den Europæiske Unions Domstols afgørelse går ud på, at de i artikel 17 omhandlede betingelser er opfyldt, skal den interesserede medlemsstat eller dens kompetente myndigheder tage de nødvendige skridt til at fuldbyrde dommen.

Artikel 22

1. Såfremt der mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmønstret og licenstageren ikke opnås enighed om erstatningens størrelse, kan parterne indgå aftale om at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget.

Parterne giver derved afkald på enhver klageadgang bortset fra den, der er nævnt i artikel 18.

2. Hvis licenstageren afslår at indgå voldgiftsaftale, anses licensindrømmelsen for bortfaldet.

Hvis indehaveren afslår at indgå voldgiftsaftale, fastsættes den i denne artikel nævnte erstatning af de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 23

Efter et års forløb kan Voldgiftsudvalgets eller de kompetente nationale myndigheders afgørelser omgøres for så vidt angår licensbetingelserne, i det omfang nye forhold berettiger det.

Omgørelsen påhviler den instans, der har truffet afgørelsen.

Afdeling 3

Bestemmelser vedrørende hemmeligholdelse

Artikel 24

Den viden, som Fællesskabet har erhvervet ved udførelsen af sit forskningsprogram, og hvis udbredelse vil kunne skade en eller flere medlemsstaters forsvarsinteresser, er undergivet hemmeligholdelse på følgende vilkår.

1. En af Rådet på Kommissionens forslag vedtaget sikkerhedsforordning fastsætter i henhold til bestemmelserne i denne artikel de forskellige hemmeligholdelsesregler, der kan bringes i anvendelse, og de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes for hver af dem.

2. Kommissionen skal midlertidigt underkaste sådan viden, hvis udbredelse efter dens skøn vil skade en eller flere medlemsstats forsvarsinteresser, de hemmeligholdelsesregler, der til dette formål er opstillet i sikkerhedsforordningen.

Den meddeler omgående sådan viden til medlemsstaterne, der midlertidigt skal sikre hemmeligholdelsen på tilsvarende vilkår.

Inden tre måneders forløb giver medlemsstaterne meddelelse til Kommissionen, om de ønsker at opretholde den midlertidige ordning, at erstatte den med en anden ordning eller at ophæve hemmeligholdelsen.

Den strengeste af de således krævede ordninger kommer til anvendelse ved udløbet af denne frist. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

På begæring af Kommissionen eller en medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, før det udtaler sig om en medlemsstats begæring.

3. Bestemmelserne i artiklerne 12 og 13 kommer ikke til anvendelse på viden, der er undergivet hemmeligholdelse.

Under forbehold af at gældende sikkerhedsforanstaltninger respekteres, kan dog

- a) den i artiklerne 12 og 13 omhandlede viden meddeles af Kommissionen:

- i) til et fællesforetagende

- ii) til en person eller til en virksomhed, der ikke er et fællesforetagende, ved formidling af den medlemsstat, på hvis område den pågældende udøver sin virksomhed,

- b) den i artikel 13 omhandlede viden af en medlemsstat meddeles til en person eller til en virksomhed, som ikke er et fællesforetagende, men som udøver sin virksomhed på denne stats område, på betingelse af at Kommissionen underrettes om denne meddelelse

- c) hver medlemsstat desuden, enten til eget brug eller til brug for en person eller virksomhed, der udøver sin virksomhed på dens område, af Kommissionen kræve, at licens indrømmes i overensstemmelse med artikel 12.

Artikel 25

1. Den medlemsstat, der giver meddelelse om eksistensen eller indholdet af en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand falder ind under artikel 16, stk. 1 eller 2, giver i påkommende tilfælde meddelelse om nødvendigheden af, at denne ansøgning af forsvarshensyn undergives hemmeligholdelsespligt i det omfang, den angiver og fastsætter den sandsynlige varighed heraf.

Kommissionen videregiver til de andre medlemsstater samtlige de oplysninger, den modtager i medfør af foregående afsnit. Kommissionen og medlemsstaterne skal respektere de forholdsregler, som den af oprindelsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

2. Kommissionen kan ligeledes videregive disse oplysninger, enten til fællesforetagender, eller, ved en medlemsstats formidling, til en person eller en virksomhed, som ikke er et fællesforetagende, men som udøver sin virksomhed på denne stats område.

De opfindelser, der er genstand for de i stk. 1 omhandlede ansøgninger, kan kun udnyttes med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 17-23.

De oplysninger og i påkommende tilfælde den udnyttelse, som omhandles i dette stykke, er underkastet de foranstaltninger, som den af oprindelsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

De er i alle tilfælde betinget af oprindelsesstatens samtykke. Nægtelse af oplysninger og udnyttelse kan kun motiveres af forsvarshensyn.

3. På begæring af Kommissionen eller en medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, før det udtaler sig om en medlemsstats begæring.

Artikel 26

1. Når den viden, der er genstand for patenter, patentansøgninger, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller ansøgninger om brugsmønstre undergives hemmeligholdelse i henhold til bestemmelserne i artiklerne 24 og 25, kan de stater, der har anmodet om hemmeligholdelse, ikke nægte deres samtykke til, at tilsvarende ansøgninger indleveres i de andre medlemsstater.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige forholdsregler, for at sådanne rettigheder og ansøgninger forbliver hemmelige i overensstemmelse med de nationale love og andre retsfor skrifter.

2. Den viden, der er undergivet hemmeligholdelse i medfør af artikel 24, kan kun gøres til genstand for ansøgninger uden for medlemsstaterne med disses enstemmige samtykke. I mangel af stillingtagen fra disse staters side betragtes dette samtykke som opnået efter seks måneders forløb fra den dag, da den omhandlede viden meddeles medlemsstaterne af Kommissionen.

Artikel 27

Erstatning for det tab, ansøgeren lider som følge af hemmeligholdelse af forsvarshensyn, afgøres efter medlemsstaternes nationale lovgivning og skal udredes af den stat, der har anmodet om hemmeligholdelsen, eller som har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af denne, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet.

I tilfælde, hvor flere medlemsstater har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af hemmeligholdelsen, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet, skal de solidarisk erstatte det ved deres begæring forvoldte tab.

Fællesskabet kan ikke i kraft af denne artikel gøre krav på nogen erstatning.

Afdeling 4

Særlige bestemmelser

Artikel 28

I tilfælde, hvor ansøgninger om patenter eller brugsmønstre, som endnu ikke har været offentliggjort, eller patenter eller brugsmønstre, der af forsvarshensyn har været hemmeligholdt, som følge af deres meddelelse til Kommissionen udnyttes uretmæssigt eller bringes til en uberettiget tredjemands kundskab, skal Fællesskabet erstatte det af den pågældende lidte tab.

Fællesskabet indtræder, uden at give afkald på egne rettigheder over for skadevolderen, i de interesserede parters krav mod tredjemand i det omfang, det har erstattet tabet. Fællesskabets ret til i overensstemmelse med gældende almindelige bestemmelser at gøre krav gældende mod skadevolderen berøres ikke heraf.

Artikel 29

Enhver aftale eller kontrakt om udveksling af videnskabelig eller industriel viden på atomforskningens område mellem en medlemsstat, en person eller en virksomhed og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, som fra en af siderne måtte kræve undertegnelse af en stat, der handler under udøvelse af sin suverænitet, skal afsluttes af Kommissionen.

Dog kan Kommissionen tillade en medlemsstat, en person eller en virksomhed at afslutte sådanne aftaler på de betingelser, Kommissionen anser for passende, under forbehold af anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 103 og 104.

KAPITEL 3

Sundhedsbeskyttelse

Artikel 30

I Fællesskabet indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

Ved grundlæggende normer forstås:

- a) de maksimale doser, der kan tillades med fornøden sikkerhed
- b) den maksimalt tilladelige bestråling og kontramining
- c) de fundamentale principper for lægekontrol med arbejdstagerne.

Artikel 31

De grundlæggende normer udarbejdes af Kommissionen, efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter, især blandt eksperter for offentlig sundhed. Om de således udarbejdede grundlæggende normer indhenter Kommissionen udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Efter høring af Europa-Parlamentet vedtages de grundlæggende normer af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der til dette oversender de udtalelser, den har indhentet fra Udvalgene.

Artikel 32

Efter anmodning fra Kommissionen eller fra en medlemsstat kan de grundlæggende normer revideres eller kompletteres efter den i artikel 31 angivne fremgangsmåde.

Kommissionen skal behandle enhver anmodning, der fremsættes af en medlemsstat.

Artikel 33

Hver medlemsstat vedtager de love og administrative bestemmelser, der er egnede til at sikre overholdelsen af de fastlagte grundlæggende normer, og træffer de nødvendige foranstaltninger med hensyn til undervisning og faglig uddannelse.

Kommissionen afgiver alle henstillinger med henblik på at sikre en harmonisering af de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne meddele Kommissionen de ved denne traktats ikrafttræden gældende bestemmelser tillige med senere forslag til bestemmelser af samme karakter.

Kommissionens eventuelle henstillinger vedrørende forslag til bestemmelser skal fremsættes inden tre måneder fra meddelelsen af disse forslag.

Artikel 34

Enhver medlemsstat, på hvis område særlig farlige eksperimenter skal finde sted, skal træffe yderligere bestemmelser om beskyttelse af sundheden, hvorom den forinden indhenter Kommissionens udtalelse.

Kommissionens samtykke kræves, såfremt virkningerne af disse eksperimenter kan antages at ville berøre de andre medlemsstaters områder.

Artikel 35

Hver medlemsstat opretter de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord, samt til gennemførelse af kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer.

Kommissionen har adgang til disse kontrolanlæg; den kan føre tilsyn med deres funktion og effektivitet.

Artikel 36

Oplysninger vedrørende de i artikel 35 omhandlede kontrolforanstaltninger meddeles Kommissionen regelmæssigt af de kompetente myndigheder, for at den kan være løbende underrettet om den mængde af radioaktivitet, som befolkningen kan antages at være udsat for.

Artikel 37

Hver medlemsstat skal forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om bortskaffelse af radioaktivt spild i enhver form, for at det derved kan afgøres, om iværksættelsen af denne plan kan antages at medføre en radioaktiv kontaminering af en anden medlemsstats vande, jord eller luftrum.

Efter høring af den i artikel 31 omhandlede ekspertgruppe afgiver Kommissionen sin udtalelse inden for en frist af seks måneder.

Artikel 38

Kommissionen retter til medlemsstaterne alle henstillinger vedrørende radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord.

I påtrængende tilfælde udsteder Kommissionen et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat frist, at træffe alle nødvendige forholdsregler for at undgå en overskridelse af de grundlæggende normer og for at sikre forskrifternes overholdelse.

Hvis denne stat ikke inden for den fastsatte frist efterkommer Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 258 og 259 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, øjeblikkelig forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 39

Straks ved oprettelsen af Det Fælles Atomforskningscenter etablerer Kommissionen inden for dets rammer en afdeling for dokumentation og undersøgelse af spørgsmål vedrørende sundhedsbeskyttelse.

Denne afdeling har særligt til opgave at samle det materiale og de oplysninger, der er omhandlet i artiklerne 33, 36 og 37, og at bistå Kommissionen ved udførelsen af de opgaver, der er pålagt den i dette kapitel.

KAPITEL 4

Investeringer

Artikel 40

For at fremme initiativ hos personer og virksomheder og for at lette en koordineret udvikling af deres investeringer på kerneenergiens område, offentliggør Kommissionen regelmæssigt programmer af vejledende karakter, især vedrørende målsætning for fremstilling af kerneenergi, og de investeringer af enhver art, som deres gennemførelse indebærer.

Kommissionen indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg om disse programmer, inden de offentliggøres.

Artikel 41

Personer og virksomheder inden for de industrisektorer, som er nævnt i denne traktats bilag II, skal meddele Kommissionen deres investeringsprojekter vedrørende nye anlæg samt udskiftninger og ændringer, hvis karakter og betydning svarer til de kriterier, som er fastlagt af Rådet på forslag af Kommissionen.

Listen over de ovenfor nævnte industrisektorer kan på forslag af Kommissionen, der forinden indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ændres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 42

De i artikel 41 omhandlede projekter skal meddeles Kommissionen og gives den pågældende medlemsstat til orientering, senest tre måneder før afslutningen af de første kontrakter med leverandørerne, eller tre måneder før arbejdernes påbegyndelse, hvis disse skal udføres med virksomhedens egne midler.

På forslag af Kommissionen kan Rådet ændre denne frist.

Artikel 43

Kommissionen drøfter med personerne eller virksomhederne alle sider af investeringsprojekterne, der har forbindelse med denne traktats formål.

Den meddeler den pågældende medlemsstat sit synspunkt.

Artikel 44

Med medlemsstaternes, personernes eller virksomhedernes tilladelse kan Kommissionen offentliggøre de investeringsprojekter, der er blevet meddelt den.

KAPITEL 5

Fællesforetagenderne

Artikel 45

De virksomheder, der er af ganske særlig betydning for kerneindustriens udvikling inden for Fællesskabet, kan konstitueres som fællesforetagender i denne traktats betydning i overensstemmelse med bestemmelserne i nedenstående artikler.

Artikel 46

1. Ethvert projekt om et fællesforetagende undersøges af Kommissionen, hvad enten det hidrører fra Kommissionen, en medlemsstat eller fra anden side.

Med henblik herpå indhenter Kommissionen udtalelse fra medlemsstaterne såvel som fra ethvert offentligt eller privat organ, som den anser for at være i stand til at give den oplysninger.

2. Kommissionen overgiver ethvert projekt om et fællesforetagende til Rådet med en motiveret udtalelse.

Hvis Kommissionen udtaler sig positivt om nødvendigheden af det påtænkte fællesforetagende, forelægger den Rådet forslag vedrørende:

- a) foretagendets placering
- b) vedtægterne
- c) finansieringens omfang og forløb
- d) Fællesskabets eventuelle deltagelse i fællesforetagendets finansiering
- e) eventuel deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, i fællesforetagendets finansiering eller ledelse
- f) indrømmelse af alle eller af nogle af de i denne traktats bilag III opregnede fordele.

Kommissionen vedlægger en detaljeret rapport om projektet i dets helhed.

Artikel 47

Når Rådet har fået sagen forelagt af Kommissionen, kan det anmode denne om de supplerende oplysninger og undersøgelser, som det anser for nødvendige.

Hvis Rådet, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, er af den opfattelse, at et forslag, der af Kommissionen er fremsendt med dennes ugunstige udtalelse, alligevel skal realiseres, skal Kommissionen forelægge Rådet de forslag og den detaljerede rapport, der omhandles i artikel 46.

I tilfælde af en gunstig udtalelse fra Kommissionen eller i det i foregående stykke omhandlede tilfælde, træffer Rådet med kvalificeret flertal afgørelse om ethvert af Kommissionens forslag.

Dog kræves der enstemmighed i Rådet angående:

- a) Fællesskabets deltagelse i fællesforetagendets finansiering
- b) deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i fællesforetagendets finansiering eller ledelse.

Artikel 48

På forslag af Kommissionen og efter enstemmig vedtagelse i Rådet kan alle eller nogle af de i denne traktats bilag III opregnede fordele bringes til anvendelse for ethvert fællesforetagende, og medlemsstaterne er hver for sit vedkommende pligtige at sikre deres gennemførelse.

Rådet kan på samme måde fastsætte vilkårene for indrømmelsen af disse fordele.

Artikel 49

Oprettelsen af et fællesforetagende sker i henhold til Rådets afgørelse.

Ethvert fællesforetagende har status som juridisk person.

I hver medlemsstat har det den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Medmindre intet andet er bestemt i denne traktat eller i fællesforetagendets vedtægter, er dette underkastet de regler, der gælder for industri eller handelsvirksomheder; vedtægterne kan subsidiært henvise til medlemsstaternes nationale lovgivning.

Med forbehold af den kompetence, der i kraft af denne traktat er tillagt Den Europæiske Unions Domstol, afgøres tvister, der berører fællesforetagenderne, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Artikel 50

Fællesforetagendernes vedtægter kan i givet fald ændres i overensstemmelse med disses særlige bestemmelser derom.

Dog kan disse ændringer først træde i kraft, efter at de på forslag af Kommissionen er vedtaget af Rådet, der træffer sin afgørelse i overensstemmelse med artikel 47.

Artikel 51

Kommissionen sikrer udførelsen af alle Rådets afgørelser vedrørende fællesforetagenders oprettelse indtil nedsættelsen af de organer, der har til opgave at tage sig af foretagendernes drift.

KAPITEL 6

Forsyning

Artikel 52

1. Forsyning med malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer sikres, i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, efter princippet om lige adgang til forsyningskilderne, og gennem en fælles forsyningspolitik.

2. Med henblik herpå og på de i dette kapitel fastsatte betingelser:

- a) forbydes alle fremgangsmåder, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling
- b) oprettes et agentur, der har optionsret til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, produceret på medlemsstaternes områder, og som ligeledes besidder eneret til at afslutte kontrakter om leverancer af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra områder inden for eller uden for Fællesskabet.

Agenturet må ikke gøre nogen forskel mellem brugerne på grund af den anvendelse, disse har til hensigt at gøre af de bestilte leveringer, medmindre denne anvendelse er ulovlig eller viser sig at være i modstrid med de betingelser, leverandører uden for Fællesskabet har stillet for den pågældende leverance.

Afdeling 1

Agenturet

Artikel 53

Agenturet er underlagt Kommissionens kontrol; Kommissionen fastlægger retningslinjer for dets virksomhed, har vetoret med hensyn til dets beslutninger og udnævner dets generaldirektør såvel som dets vicegeneraldirektør.

Enhver udtrykkelig eller stiltiende disposition fra agenturets side, under udøvelse af dets optionsret eller dets eneret til at slutte kontrakter om leverancer, kan af de interesserede parter forelægges for Kommissionen, der træffer afgørelse inden en måned.

Artikel 54

Agenturet har status som juridisk person og er selvfinansierende.

På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal vedtægterne for agenturet.

Vedtægterne kan ændres efter samme fremgangsmåde.

Vedtægterne fastsætter agenturets kapital og de nærmere bestemmelser om dennes tilvejebringelse. Hovedparten af kapitalen skal under alle omstændigheder tilhøre Fællesskabet og medlemsstaterne. Kapitalens fordeling bestemmes af medlemsstaterne efter fælles overenskomst.

Vedtægterne fastsætter nærmere bestemmelser for agenturets handelsmæssige ledelse. De kan fastsætte en afgift på transaktionerne til dækning af agenturets driftsudgifter.

Artikel 55

Medlemsstaterne meddeler eller lader meddele til agenturet alle de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af dets optionsret og dets eneret til at afslutte kontrakter om leverancer.

Artikel 56

Medlemsstaterne garanterer den frie udøvelse af agenturets virksomhed på deres områder.

De kan oprette et eller flere organer med kompetence til i forbindelse med agenturet at repræsentere producenter og brugere fra de ikke europæiske områder under deres jurisdiktion.

Afdeling 2

Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der hidrører fra Fællesskabet

Artikel 57

1. Agenturets optionsret gælder:
 - a) erhvervelsen af ret til at benytte og forbruge materialer, som Fællesskabet i medfør af bestemmelserne i kapitel 8 har ejendomsretten til
 - b) erhvervelsen af ejendomsret i alle andre tilfælde.
2. Agenturet udøver sin optionsret ved indgåelse af kontrakter med producenter af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

Under forbehold af bestemmelserne i artiklerne 58, 62 og 63 skal enhver producent tilbyde agenturet de malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som han producerer på medlemsstaternes områder, inden disse malme eller materialer benyttes, overføres eller oplagres.

Artikel 58

Når en producent udfører flere produktionstrin fra og med malmens udvinding til og med metallets fremstilling, er han kun forpligtet til at tilbyde agenturet produktet i det produktionstrin, han selv vælger.

Det samme gælder for flere virksomheder, imellem hvilke der består forbindelser, som i rette tid er meddelt Kommissionen og drøftet med denne i overensstemmelse med den i artiklerne 43 og 44 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 59

Hvis agenturet ikke benytter sig af sin optionsret til hele produktionen eller en del af den, kan producenten:

- a) enten for egen regning eller ved lønforarbejdningskontrakter forarbejde malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer under forbehold af, at han tilbyder agenturet produktet efter denne forarbejdning
- b) efter Kommissionens afgørelse afsætte den disponible produktion uden for Fællesskabet på betingelse af, at han ikke yder gunstigere vilkår end dem, der indeholdtes i det tidligere tilbud til agenturet. Dog kan eksport af specielle fissile materialer kun finde sted gennem agenturet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 62.

Kommissionen kan ikke give tilladelse, hvis modtagerne af disse leverancer ikke yder alle garantier for, at Fællesskabets almindelige interesser vil blive respekteret, eller hvis bestemmelser og betingelser i disse kontrakter er i modstrid med denne traktats formål.

Artikel 60

Eventuelle brugere underretter regelmæssigt agenturet om deres behov for forsyning, med specifikation af mængder, fysisk og kemisk beskaffenhed, oprindelsessted, anvendelse, tidspunkter for levering og prisbetingelser, der skal indgå som bestemmelser og vilkår i en forsyningskontrakt, som de ønsker at afslutte.

Ligeledes underretter producenterne agenturet om de tilbud, som de er i stand til at afgive, med alle specifikationer, og især om varigheden af de kontrakter, som er nødvendige for opstilling af deres produktionsprogrammer. Varigheden af disse kontrakter må ikke uden Kommissionens tilladelse overskride ti år.

Agenturet giver alle eventuelle brugere meddelelse om de tilbud og omfanget af de forespørgsler, det har modtaget, og opfordrer dem til at afgive ordrer inden en bestemt frist.

Når agenturet er i besiddelse af samtlige disse ordrer, giver det meddelelse om de betingelser, på hvilke det kan imødekomme dem.

Hvis agenturet ikke fuldt ud kan efterkomme alle modtagne ordrer, fordeler det leverancerne i forhold til de ordrer, der svarer til hvert enkelt tilbud med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 68 og 69.

Et af agenturet udfærdiget reglement, der kræver Kommissionens godkendelse, fastsætter vilkårene for sammenholdelse af tilbud og ordrer.

Artikel 61

Agenturet er forpligtet til at imødekomme alle ordrer, medmindre juridiske eller materielle forhold er til hinder herfor.

Under overholdelse af forskrifterne i artikel 52 kan det anmode brugerne om at erlægge passende forudbetalinger ved indgåelse af en kontrakt, enten som sikkerhed eller for at lette sådanne af dets egne langtidsaftaler med producenterne, som er nødvendige for at efterkomme ordren.

Artikel 62

1. Agenturet udøver sin optionsret til specielle fissile materialer fremstillet på medlemsstaternes områder:

- a) enten for at efterkomme ordrer fra Fællesskabets brugere i henhold til de i artikel 60 fastsatte betingelser
- b) eller for selv at oplagre disse materialer
- c) eller for at eksportere disse materialer med Kommissionens tilladelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 59, litra b), andet afsnit.

2. Under forbehold af bestemmelserne i kapitel 7 overlades disse materialer og de anvendelige restprodukter dog producenten:

- a) enten for at oplagres med agenturets tilladelse
- b) eller for at blive anvendt inden for rammerne af producentens egne behov
- c) eller for at stilles til rådighed for virksomheder i Fællesskabet inden for rammerne af deres behov, når disse virksomheder for at gennemføre et Kommissionen rettidigt meddelt program står i direkte forbindelse med producenten, uden at der herved hverken tilsigtes eller bevirkes en begrænsning af produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne, eller på utilladelig måde skabes uligheder mellem brugerne inden for Fællesskabet.

3. Bestemmelserne i artikel 89, stk. 1, litra a), finder anvendelse på specielle fissile materialer, som er fremstillet på medlemsstaternes områder, og hvortil agenturet ikke har udøvet sin optionsret.

Artikel 63

Malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som produceres af fællesforetagenderne, tildeles brugerne i overensstemmelse med vedtægtsmæssige eller overenskomstmæssige regler, som gælder for disse foretagender.

Afdeling 3

Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der ikke hidrører fra Fællesskabet

Artikel 64

Agenturet, der i givet fald handler inden for rammerne af aftaler indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland eller en international organisation, har, bortset fra de i denne traktat omhandlede undtagelsestilfælde, eneret til at indgå aftaler og overenskomster, hvis hovedformål vedrører levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Artikel 65

Artikel 60 finder anvendelse på brugernes ordrer og på kontrakter mellem brugerne og agenturet vedrørende levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Agenturet kan dog bestemme leverancernes geografiske oprindelse, for så vidt det sikrer brugeren mindst lige så fordelagtige vilkår som de i ordren angivne.

Artikel 66

Hvis Kommissionen på de pågældende brugeres anmodning fastslår, at agenturet ikke er i stand til inden for en rimelig frist helt eller delvis at levere de bestilte forsyninger eller kun kan gøre det til urimelige priser, har brugerne ret til direkte at slutte kontrakter om leverancer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet, for så vidt disse kontrakter i det væsentlige svarer til de i deres ordrer angivne behov.

Denne ret gives for en periode af et år og kan fornyes, såfremt det forhold, der gav anledning dertil, fortsat består.

De brugere, der benytter sig af den i denne artikel omhandlede ret, skal give Kommissionen meddelelse om planlagte direkte kontrakter. Denne kan inden en måned modsætte sig indgåelse af kontrakterne, hvis de strider mod denne traktats formål.

Afdeling 4

Priser

Artikel 67

Med de i denne traktat fastsatte undtagelser fremkommer priserne ved at sammenholde tilbud og ordrer i overensstemmelse med de i artikel 60 anførte betingelser, som medlemsstaterne ikke kan tilsidesætte gennem nationale forskrifter.

Artikel 68

En prispolitik, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling i strid med det princip om lige adgang til forsyninger, som følger af dette kapitels bestemmelser, er forbudt.

Hvis agenturet konstaterer en sådan politik, giver det Kommissionen meddelelse herom.

Finder Kommissionen konstateringen begrundet, kan den for de omtvistede tilbuds vedkommende fastsætte priserne i overensstemmelse med princippet om lige adgang.

Artikel 69

På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed fastsætte priser.

Når agenturet ved anvendelse af artikel 60 fastsætter betingelserne for ordrenes imødekommelse, kan det foreslå de brugere, der har indgivet ordrer, en prisjustering.

Afdeling 5

Bestemmelser vedrørende forsyningspolitikken

Artikel 70

Inden for rammerne af Fællesskabets budget kan Kommissionen på betingelser, som den selv fastsætter, finansielt medvirke i prospekteringsvirksomhed på medlemsstaternes områder.

Kommissionen kan rette henstillinger til medlemsstaterne med henblik på at fremme prospekteringen og minedriften.

Medlemsstaterne skal tilstille Kommissionen en årlig rapport om udviklingen af prospekteringen og produktionen, de sandsynlige reserver og de investeringer i miner, der er gennemført eller påtænkt på deres områder. Disse rapporter forelægges Rådet med Kommissionens udtalelse, især vedrørende de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet efter henstillinger, der er afgivet i medfør af det foregående stykke.

Hvis Rådet på Kommissionens foranledning med kvalificeret flertal konstaterer, at foranstaltninger til prospektering og forøgelse af minedriften, til trods for at udvindingsmulighederne på langt sigt forekommer økonomisk berettigede, vedbliver at være mærkbart utilstrækkelige, anses den pågældende medlemsstat for hele det tidsrum, i hvilket den ikke har rådet bod på denne situation, såvel for sig selv som for sine statsborgere, at have givet afkald på retten til lige adgang til andre ressourcer inden for Fællesskabet.

Artikel 71

Kommissionen retter alle fornødne henstillinger til medlemsstaterne vedrørende fiskale bestemmelser og bestemmelser om minedrift.

Artikel 72

Af de disponible mængder inden for eller uden for Fællesskabet kan agenturet oprette sådanne kommercielle lagre, som er nødvendige for at lette Fællesskabets forsyning eller løbende leverancer.

Kommissionen kan i givet fald beslutte at oprette sikkerhedslagre. De nærmere retningslinjer for disse lagres finansiering godkendes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Afdeling 6

Særlige bestemmelser

Artikel 73

Hvis en aftale eller en konvention mellem en medlemsstat, en person eller virksomhed på den ene side og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland på den anden side, også omfatter leverancer af produkter, der henhører under agenturets kompetence, kræves Kommissionens forudgående godkendelse til indgåelse eller fornyelse af denne aftale eller konvention, for så vidt angår levering af disse produkter.

Artikel 74

Kommissionen kan fritage for anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel, for så vidt angår overførsel, import eller eksport af sådanne små mængder malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som sædvanligvis anvendes ved forskning.

Enhver overførsel, import eller eksport foretaget i medfør af denne bestemmelse, skal meddeles agenturet.

Artikel 75

Dette kapitels bestemmelser finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende behandling, forarbejdning eller formning af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som er indgået:

- a) mellem flere personer eller virksomheder, når de behandlede, forarbejdede eller formede materialer skal tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrører
- b) mellem en person eller virksomhed og en international organisation eller statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes uden for Fællesskabet og tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrører

- c) mellem en person eller en virksomhed og en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes i Fællesskabet og tilbageleveres enten til den organisation eller statsborger, hvorfra de hidrører, eller til en hvilken som helst anden adressat ligeledes uden for Fællesskabet, udpeget af denne organisation eller statsborger.

Dog skal de pågældende personer eller virksomheder give agenturet meddelelse om sådanne aftaler, og så snart kontrakterne er undertegnet, om de materialemængder, som er genstand for disse bevægelser. Hvad angår de i litra b) omhandlede aftaler, kan Kommissionen modsætte sig dem, hvis den mener, at forarbejdningen eller formningen ikke kan udføres effektivt og sikkert og uden materialetab til skade for Fællesskabet.

Materialer, som er genstand for disse aftaler, er på medlemsstaternes område underkastet de i kapitel 7 omhandlede kontrolforanstaltninger. Dog finder bestemmelserne i kapitel 8 ikke anvendelse på specielle fissile materialer, som indgår i de i litra c) omhandlede aftaler.

Artikel 76

Bestemmelserne i dette kapitel kan, navnlig i tilfælde af at uforudsete omstændigheder skaber en almindelig knaphed, på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen, ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen skal foretage undersøgelser vedrørende enhver anmodning forelagt af en medlemsstat.

Efter syv års forløb fra den 1. januar 1958 kan Rådet stadfæste samtlige disse bestemmelser. Finder denne stadfæstelse ikke sted, fastsættes nye bestemmelser vedrørende dette kapitel i overensstemmelse med den i det foregående stykke fastsatte fremgangsmåde.

KAPITEL 7

Sikkerhedskontrol

Artikel 77

På de i dette kapitel fastsatte vilkår skal Kommissionen på medlemsstaternes områder forvisse sig om:

- a) at malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne
- b) at bestemmelserne angående forsyning og enhver særlig forpligtelse om kontrol, som Fællesskabet har indgået aftale om med et tredjeland eller en international organisation, overholdes.

Artikel 78

Enhver, der opretter eller driver et anlæg til produktion, adskillelse eller enhver brug af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, eller til behandling af bestrålet nukleart brændsel, skal underrette Kommissionen om anlæggets grundlæggende tekniske data, i det omfang kendskab hertil er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Kommissionen skal godkende de fremgangsmåder, der anvendes ved den kemiske behandling af de bestrålede materialer, for så vidt dette er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Artikel 79

Kommissionen kræver, at der føres og fremlægges driftsoversigter for at muliggøre regnskab med anvendte eller producerede malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer. Det samme gælder transporterede udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Vedkommende underretter myndighederne i den pågældende medlemsstat om de meddelelser, som de i medfør af artikel 78 og af denne artikels stk. 1 afgiver til Kommissionen.

Arten og rækkevidden af de i denne artikels stk. 1 omtalte forpligtelser fastlægges i en af Kommissionen udarbejdet og af Rådet godkendt forordning.

Artikel 80

Kommissionen kan kræve, at alle overskydende specielle fissile materialer, som indvindes eller fremkommer som biprodukt, og som ikke faktisk anvendes eller umiddelbart er klar til brug, deponeres hos agenturet eller i andre depoter, som kontrolleres eller kan kontrolleres af Kommissionen.

De således deponerede specielle fissile materialer skal ufortøvet tilbagegives rette vedkommende på disses begæring.

Artikel 81

Kommissionen kan udsende inspektører til medlemsstaternes områder. Forud for den første opgave, som Kommissionen overdrager en inspektør på en medlemsstats områder, optager den med den pågældende stat en drøftelse, som angår alle denne inspektørs senere opgaver.

Mod forevisning af behørig legitimation har inspektørerne til enhver tid adgang til alle steder, alt oplysningsmateriale samt hos alle personer, som i kraft af deres stilling beskæftiger sig med materialer, udstyr eller anlæg, der er undergivet den i dette kapitel omhandlede kontrol, i den udstrækning dette er nødvendigt for at kontrollere malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer og for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i artikel 77. Hvis den pågældende stat anmoder herom, ledsages de af Kommissionen udpegede inspektører af repræsentanter for denne stats myndigheder under forudsætning af, at inspektørerne ikke derved forsinkes eller på anden måde hindres i udøvelsen af deres hverv.

Hvis der lægges hindringer i vejen for kontrollens udøvelse, skal Kommissionen anmode Den Europæiske Unions Domstols præsident om bemyndigelse til tvangsmæssig gennemførelse af denne kontrol. Den Europæiske Unions Domstols præsident træffer sin afgørelse inden tre dage.

Hvis der er fare forbundet med udsættelsen, kan Kommissionen selv udstede en skriftlig ordre i form af en afgørelse om at foretage kontrollen. Denne ordre skal uopholdeligt forelægges Den Europæiske Unions Domstols præsident til efterfølgende godkendelse.

Efter udstedelse af bemyndigelsen eller afgørelsen sørger den pågældende stats nationale myndigheder for, at inspektørerne får adgang til de i bemyndigelsen eller beslutningen angivne steder.

Artikel 82

Inspektørerne ansættes af Kommissionen.

De har til opgave at lade sig forelægge og at kontrollere det i artikel 79 nævnte regnskab. De aflægger beretning til Kommissionen om enhver overtrædelse.

Kommissionen kan udstede et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat frist at tage alle nødvendige forholdsregler for at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør; den underretter Rådet herom.

Hvis medlemsstaten ikke inden for den fastsatte frist retter sig efter Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 258 og 259 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, straks indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 83

1. I tilfælde af, at personer eller virksomheder misligholder de forpligtelser, der er pålagt dem i dette kapitel, kan Kommissionen iværksætte foranstaltninger mod dem.

Disse foranstaltninger er, ordnet efter strengthed:

- a) advarsel
 - b) inddragelse af særlige fordele, såsom finansiel støtte eller teknisk bistand
 - c) at virksomheden, i et tidsrum af højst fire måneder, stilles under administration af en person eller persongruppe udpeget efter fælles overenskomst mellem Kommissionen og den stat, som virksomheden henhører under
 - d) hel eller delvis inddragelse af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.
2. De af Kommissionens afgørelser, der er truffet til gennemførelse af det foregående stykke, og som indebærer udleveringspligt, udgør fuldbyrdelsesgrundlag. De kan fuldbyrdes på medlemsstaternes områder på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Uanset bestemmelserne i artikel 157 har indbringelse af klager for Den Europæiske Unions Domstol mod Kommissionens afgørelser om de i det foregående stykke fastsatte foranstaltninger opsættende virkning. Imidlertid kan Den Europæiske Unions Domstol på begæring af Kommissionen eller af enhver interesseret medlemsstat bestemme øjeblikkelig fuldbyrdelse af afgørelsen.

Beskyttelse af de krænkede interesser skal sikres ved passende retsværn.

3. Kommissionen kan rette alle henstillinger til medlemsstaterne vedrørende love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der skal sikre overholdelsen på deres områder af de forpligtelser, der følger af dette kapitel.

4. Det påhviler medlemsstaterne at sørge for, at disse foranstaltninger fuldbyrdes og i påkommende tilfælde for, at de ansvarlige råder bod på begåede overtrædelser.

Artikel 84

Ved kontrollens udøvelse må der ikke finde forskelsbehandling sted med hensyn til det formål, som malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer er bestemt til.

Område og retningslinjer for kontrollen og kontrolorganernes beføjelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at opfylde de i dette kapitel angivne mål.

Kontrollen kan ikke udstrækkes til materialer, der er bestemt til forsvarsformål, og som er under særlig bearbejdelse til dette formål, eller som efter denne bearbejdelse i overensstemmelse med en operativ plan er anbragt eller oplagret i et militært anlæg.

Artikel 85

Dersom nye omstændigheder nødvendiggør det, kan dette kapitels bestemmelser om kontrollens gennemførelse, på en medlemsstats eller Kommissionens initiativ, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en medlemsstat.

KAPITEL 8

Ejendomsretten

Artikel 86

De specielle fissile materialer er Fællesskabets ejendom.

Fællesskabets ejendomsret omfatter alle specielle fissile materialer, der fremstilles eller importeres af en medlemsstat, en person eller en virksomhed, og som er undergivet den i kapitel 7 omhandlede sikkerhedskontrol.

Artikel 87

Medlemsstater, personer eller virksomheder har ubegrænset brugs- og forbrugsret over specielle fissile materialer, der på retmæssig vis er kommet i deres besiddelse, under forbehold af deres forpligtelser i henhold til denne traktats bestemmelser, navnlig med hensyn til sikkerhedskontrollen, den agenturet tilkommende optionsret og sundhedsbeskyttelsen.

Artikel 88

Agenturet fører på Fællesskabets vegne en særlig konto, der benævnes »finansiel konto for specielle fissile materialer«.

Artikel 89

1. På den finansielle konto for specielle fissile materialer:
 - a) krediteres Fællesskabet og debiteres den modtagende medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, som overlades til eller stilles til rådighed for den pågældende stat, person eller virksomhed
 - b) debiteres Fællesskabet og krediteres den ydende medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, der produceres eller importeres af en sådan stat, person eller virksomhed, og som bliver Fællesskabets ejendom. Der foretages en tilsvarende postering, når en medlemsstat, person eller virksomhed til Fællesskabet tilbageleverer specielle fissile materialer, som tidligere var overladt til eller stillet til rådighed for denne stat, person eller virksomhed.
2. Værdiændringer, der berører mængderne af specielle fissile materialer, bogføres på en sådan måde, at de ikke kan give anledning til tab eller gevinst for Fællesskabet. Tab eller gevinst står for indehavernes regning.
3. De saldi, der opstår ved ovennævnte transaktioner, er øjeblikkelig forfaldne til betaling på kreditors anmodning.
4. Ved anvendelse af dette kapitel betragtes agenturet som en virksomhed, for så vidt angår transaktioner, det foretager for egen regning.

Artikel 90

Dersom nye omstændigheder gør det nødvendigt, kan dette kapitels bestemmelser om Fællesskabets ejendomsret, på initiativ af en medlemsstat eller af Kommissionen, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en medlemsstat.

Artikel 91

Ejendomsretten til alle genstande, materialer eller formuegoder, der ikke i henhold til dette kapitel omfattes af Fællesskabets ejendomsret, bestemmes af den enkelte medlemsstats love.

KAPITEL 9

Det nukleare fællesmarked*Artikel 92*

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de formuegoder og produkter, som er opført på listerne i denne traktats Bilag IV.

Disse lister kan på foranledning af Kommissionen eller en medlemsstat ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

Artikel 93

Medlemsstaterne forbyder indbyrdes al ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning og alle kvantitative restriktioner for såvel import som eksport af:

- a) de på listerne A¹ og A² opførte produkter
- b) de på liste B opførte produkter, for så vidt der gælder en fælles toldtarif for disse varer, og de er ledsaget af en af Kommissionen udfærdiget attest for, at de er bestemt til nukleare formål.

Ikke-europæiske områder, der henhører under en medlemsstats jurisdiktion, kan dog fortsat opkræve ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning af ren fiskal karakter. Denne told og disse afgifters størrelse og anvendelsesmåde må ikke indebære nogen forskelsbehandling af denne stat og de andre medlemsstater.

Artikel 94 og 95

(Ophævet)

Artikel 96

Over for en anden medlemsstats statsborgere ophæver medlemsstaterne enhver i nationaliteten begrundet restriktion i adgangen til kvalificerede stillinger inden for kerneenergiens område, under forbehold af de begrænsninger, som følger af de grundlæggende krav til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

Efter at have rådført sig med Europa-Parlamentet kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtage direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 97

Ingen i nationaliteten begrundet restriktion kan gøres gældende over for nogen offentligretlig eller privatretlig juridisk eller fysisk person, som hører under en medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opførelsen af atomanlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet.

Artikel 98

Medlemsstaterne tager alle nødvendige forholdsregler for at lette indgåelsen af forsikringskontrakter til dækning af risikoen ved kerneenergi.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal efter at have rådført sig med Europa-Parlamentet og på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 99

Kommissionen kan rette alle henstillinger med henblik på at lette kapitalbevægelser til finansiering af den i denne traktats Bilag II nævnte produktion.

Artikel 100

(Ophævet)

KAPITEL 10

Forbindelserne udadtil

Artikel 101

Inden for rammerne af sin kompetence kan Fællesskabet indgå aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland.

Forhandlingerne om disse aftaler eller overenskomster føres af Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiver; de indgås af Kommissionen med Rådets godkendelse, der gives med kvalificeret flertal.

De aftaler eller overenskomster, hvis gennemførelse ikke kræver Rådets medvirken, og som kan udføres inden for rammerne af det pågældende budget, forhandles og afsluttes imidlertid af Kommissionen, der er forpligtet til at holde Rådet underrettet herom.

Artikel 102

De med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland afsluttede aftaler eller overenskomster, i hvilke foruden Fællesskabet også en eller flere medlemsstater er parter, kan først træde i kraft, efter at alle de interesserede medlemsstater har tilkendegivet over for Kommissionen, at de pågældende aftaler eller overenskomster er gjort anvendelige i overensstemmelse med deres respektive nationale lovgivning.

Artikel 103

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen deres planer om aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i den udstrækning, disse aftaler eller overenskomster berører denne traktats anvendelsesområde.

Hvis et forslag til en aftale eller overenskomst indeholder punkter, som strider imod denne traktat, afgiver Kommissionen sine bemærkninger herom til vedkommende stat inden en måned fra modtagelsen af den omtalte meddelelse.

Denne stat kan ikke afslutte den påtænkte aftale eller overenskomst, før den har fjernet Kommissionens betænkeligheder eller har fulgt den afgørelse, som Den Europæiske Unions Domstol som hastesag efter statens henvendelse har truffet med hensyn til de påtænkte bestemmelser forenelighed med reglerne i denne traktat. Henvendelsen til Den Europæiske Unions Domstol kan ske på et hvilket som helst tidspunkt, efter at staten har modtaget Kommissionens bemærkninger.

Artikel 104

Ingen person eller virksomhed, som efter den 1. januar 1958, eller efter tiltrædelsesdatoen for tiltrædende staters vedkommende, afslutter eller fornyer aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, kan påberåbe sig sådanne aftaler eller overenskomster for derved at unddrage sig de forpligtelser, der påhviler de pågældende efter denne traktat.

Enhver medlemsstat træffer alle de forholdsregler, som den anser for nødvendige, til på Kommissionens begæring at meddele denne alle oplysninger vedrørende aftaler eller overenskomster, som er afsluttet efter de i foregående afsnit nævnte datoer og inden for denne traktats anvendelsesområde af enhver person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland. Kommissionen kan kun forlange disse oplysninger med det formål at forvisse sig om, at disse aftaler eller overenskomster ikke indeholder punkter, som udgør en hindring for anvendelsen af denne traktat.

På Kommissionens begæring udtaler Den Europæiske Unions Domstol sig om disse aftalers eller overenskomsters forenelighed med denne traktats bestemmelser.

Artikel 105

Bestemmelserne i denne traktat kan ikke påberåbes over for gennemførelsen af aftaler eller overenskomster, som før den 1. januar 1958 eller før tiltrædelsesdatoen for tiltrædende stater vedkommende er afsluttet af en medlemsstat, en person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, når disse aftaler eller overenskomster er blevet meddelt Kommissionen senest tredive dage efter de nævnte datoer.

Dog kan aftaler eller overenskomster mellem den 25. marts 1957 og den 1. januar 1958 eller, for tiltrædende stater vedkommende, mellem datoen for tiltrædelsesaktens undertegnelse og tiltrædelsesdatoen, der af en person eller virksomhed er afsluttet med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, ikke gøres gældende over for denne traktat, hvis Den Europæiske Unions Domstol, der udtaler sig på Kommissionens begæring, skønner, at hensigten med at unddrage sig traktatens bestemmelser for den ene eller den anden part har været et af de afgørende motiver for aftalen eller overenskomsten.

Artikel 106

De medlemsstater, der før den 1. januar 1958 eller før tiltrædelsesdatoen for tiltrædende stater vedkommende har indgået aftaler med tredjelands om samarbejdet på kerneenergiens område, skal i fællesskab med Kommissionen optage de nødvendige forhandlinger med disse tredjelands for i så høj grad som muligt at lade Fællesskabet indtræde i de forpligtelser og rettigheder, der følger af disse aftaler.

Enhver ny aftale, der følger af disse forhandlinger, kræver samtykke fra den eller de medlemsstater, der har underskrevet de ovenfor nævnte aftaler, samt Rådets godkendelse med kvalificeret flertal.

AFSNIT III

INSTITUTIONELLE OG FINANSIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Anvendelse af visse bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Artikel 106A

1. Artikel 7, artikel 13-19, artikel 48, stk. 2-5, og artikel 49 og 50 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 15, artikel 223-236, artikel 237-244, artikel 245, artikel 246-270, artikel 272, 273 og 274, artikel 277-281, artikel 285-304, artikel 310-320, artikel 322-325 og artikel 336, 342 og 344 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt protokollen om overgangsbestemmelser finder anvendelse på nærværende traktat.

2. I forbindelse med nærværende traktat skal henvisninger til Unionen, til »traktaten om Den Europæiske Union«, til »traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde« eller til »traktaterne« i bestemmelserne i stk. 1 samt i de protokoller, der er knyttet som bilag til såvel de nævnte traktater som nærværende traktat, forstås som henvisninger til henholdsvis Det Europæiske Atomenergifællesskab og til nærværende traktat.

3. Bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde berører ikke bestemmelserne i nærværende traktat.

KAPITEL 2

Fællesskabets institutioner

Afdeling 1

Europa-Parlamentet

Artikel 107-114

(Ophævet)

Afdeling 2

Rådet

Artikel 115-123

(Ophævet)

Afdeling 3

Kommissionen

Artikel 124-133

(Ophævet)

Artikel 134

1. I tilknytning til Kommissionen nedsættes et Videnskabeligt og Teknisk Udvalg med rådgivende funktioner.

Udvalget skal altid høres i de i denne traktat nævnte tilfælde. Det kan høres i alle tilfælde, hvor Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

2. Udvalget består af 41 medlemmer, der udpeges af Rådet efter høring af Kommissionen.

Udnævnelsen af udvalgets medlemmer vedrører dem personligt og gælder for et tidsrum af fem år. Genudnævnelse kan finde sted. Medlemmerne må ikke være bundet af nogen instruktion.

Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg udpeger hvert år blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Artikel 135

Kommissionen kan foretage alle de høringer og nedsætte alle de studieudvalg, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

Afdeling 4

Den Europæiske Unions Domstol

Artikel 136-143

(Ophævet)

Artikel 144

Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret vedrørende:

- a) klager, der i medfør af artikel 12 indbringes for at få fastsat egnede vilkår for Kommissionens indrømmelse af licenser eller underlicenser
- b) klager, der af enkeltpersoner eller virksomheder indbringes vedrørende sanktioner, som i medfør af artikel 83 er pålagt dem af Kommissionen.

Artikel 145

Finder Kommissionen, at en person eller virksomhed har begået en overtrædelse af denne traktat, på hvilken bestemmelsen i artikel 83 ikke kan anvendes, opfordrer den den medlemsstat, hvorunder personen eller virksomheden hører, til i henhold til sin egen lovgivning at foranledige, at der iværksættes sanktioner i anledning af overtrædelsen.

Hvis den pågældende stat ikke inden for den af Kommissionen fastsatte frist tager de skridt, som opfordringen forudsætter, kan Kommissionen indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol for at få konstateret den overtrædelse, der lægges den pågældende person eller virksomhed til last.

Artikel 146-156

(Ophævet)

Artikel 157

Indbringelse af klager for Den Europæiske Unions Domstol har ikke opsættende virkning, medmindre andet er bestemt i denne traktat. Den Europæiske Unions Domstol kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 158-160

(Ophævet)

Afdeling 5

Revisionsretten

Artikel 160 A-160 C

(Ophævet)

KAPITEL 3

Fælles bestemmelser for flere institutioner

Artikel 161-163

(Ophævet)

Artikel 164

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen, for Den Europæiske Unions Domstol og for det i medfør af artikel 18 oprettede Voldgiftsudvalg.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter afgørelse af Den Europæiske Unions Domstol. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheds kompetence.

KAPITEL 4

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Artikel 165-170

(Ophævet)

AFSNIT IV

SÆRLIGE FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 171

1. Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, bortset fra agenturets og fællesforetagendernes, skal anslås for hvert regnskabsår og optages enten på driftsbudgettet eller på forsknings- og investeringsbudgettet.

På hvert budget skal indtægter og udgifter balancere.

2. Udgifter og indtægter for agenturet, der drives på kommerciel basis, opføres i et afsnit for sig.

Vilkårene for ansættelsen, afviklingen og kontrollen vedrørende disse indtægter og udgifter fastsættes under iagttagelse af agenturets vedtægter i et regnskabsregulativ, der udstedes i henhold til artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. Overslagene over indtægter og udgifter samt driftsregnskaber og status for fællesforetagenderne for hvert regnskabsår forelægges for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til foretagendernes vedtægter.

Artikel 172

1. *(ophævet)*
2. *(ophævet)*
3. *(ophævet)*
4. Lån til finansiering af forskning eller investering optages på vilkår, der fastsættes af Rådet; dette træffer sin afgørelse i henhold til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Fællesskabet kan optage lån på en medlemsstats kapitalmarked under iagttagelse af lovgivningens bestemmelser om indenrigs låntagning eller, i mangel af sådanne bestemmelser i en medlemsstat, når denne medlemsstat og Kommissionen efter forhandling er nået til enighed om det påtænkte lån.

Samtykke fra medlemsstatens kompetente myndigheder kan ikke nægtes, medmindre alvorlige forstyrrelser på denne stats kapitalmarked kan befrygtes.

*Artikel 173 og 173 A**(Ophævet)**Artikel 174*

1. De på driftsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:
 - a) administrationsudgifter
 - b) udgifter vedrørende sikkerhedskontrol og beskyttelse af sundheden.
2. De på forsknings- og investeringsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:
 - a) udgifter vedrørende udførelsen af Fællesskabets forskningsprogram
 - b) eventuelle andele i agenturets kapital og i dets investeringsudgifter
 - c) udgifter vedrørende udstyr til undervisningsanstalter
 - d) eventuel deltagelse i fællesforetagenderne og i visse fælles projekter.

*Artikel 175**(Ophævet)**Artikel 176*

1. Med forbehold af de begrænsninger, der følger af de programmer eller udgiftsbeslutninger, hvortil der i henhold til denne traktat kræves enstemmighed i Rådet, omfatter de midler, der vedrører forsknings- og investeringsudgifterne:

- a) bevillinger til at indgå forpligtelser, der dækker et regnskabsområde, som udgør en særskilt enhed og danner et sammenhængende hele
- b) bevillinger til udbetalinger, der udgør den øverste grænse for de udgifter, som hvert år kan afholdes til dækning af de forpligtelser, der er indgået i henhold til litra a).

2. En oversigt over forfaldsterminer for de indgåede forpligtelser og betalinger vedlægges som bilag til det dertil svarende budgetforslag, der er stillet af Kommissionen.

3. Bevillingerne til forsknings- og investeringsudgifterne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udstedte regnskabsregulativ.

4. Uudnyttede betalingsbevillinger overføres til det følgende regnskabsår efter Kommissionens afgørelse, medmindre andet beslutes af Rådet.

*Artikel 177-181**(Ophævet)**Artikel 182*

1. Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en medlemsstats valuta til en anden medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

2. Kommissionen står i forbindelse med hver medlemsstat gennem en af medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende medlemsstats seddelbank eller et andet af medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

3. Med hensyn til udgifter, som Fællesskabet skal afholde i en tredjestats valuta, forelægger Kommissionen Rådet, inden budgetterne fastlægges endeligt, en oversigt over de indtægter og udgifter, som skal ske i de forskellige valutaer.

Denne oversigt godkendes af Rådet med kvalificeret flertal. Den kan i løbet af regnskabsåret ændres under iagttagelse af samme fremgangsmåde.

4. Overdragelse til Kommissionen af tredjelands valuta, som er nødvendig for at afholde udgifter, der er optaget på den i stk. 3 omhandlede oversigt, påhviler medlemsstaterne i overensstemmelse med de i artikel 172 fastsatte fordelingsnøgler. Overdragelse til medlemsstaterne af tredjelands valuta, som er oppebåret af Kommissionen, sker efter samme fordelingsnøgler.

5. Kommissionen kan frit disponere over tredjelands valuta, der hidrører fra lån, den har optaget i disse lande.

6. Ved enstemmig beslutning kan Rådet på forslag af Kommissionen helt eller delvis anvende de valutabestemmelser, der omhandles i de foregående stykker, på agenturet og på fællesforetagenderne og eventuelt tillempe dem efter disse organers behov.

Artikel 183 og 183 A

(Ophævet)

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 184

Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 185

Fællesskabet har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

*Artikel 186**(Ophævet)**Artikel 187*

Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 188

Fællesskabets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 189

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer.

*Artikel 190**(Ophævet)**Artikel 191*

Fællesskabet nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af sin opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter.

Artikel 192

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne traktats målsætning i fare.

Artikel 193

Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne traktat afgjort på anden måde end fastsat i traktaten.

Artikel 194

1. Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene, Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte, såvel som alle andre, der i kraft enten af deres stilling, eller deres offentlige eller private forbindelse med Fællesskabets institutioner og anlæg eller med fællesforetagender, skal indhente eller modtage meddelelser om faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der er undergivet hemmelighedsbeskyttelse i henhold til bestemmelser truffet af en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, har - selv efter at deres hverv eller tilknytning er ophørt - forpligtelse til at bevare disse hemmeligheder over for enhver ikke bemyndiget person såvel som over for offentligheden.

Den enkelte medlemsstat betragter ethvert brud på denne forpligtelse som en krænkelse af dens beskyttede hemmeligheder, og henfører denne, i henseende til såvel indholdet som til kompetencen, under de bestemmelser i den lovgivning, der finder anvendelse enten på forbrydelse mod statens sikkerhed eller brud på tjenstlig tavshedspligt. På en interesseret medlemsstats eller Kommissionens forlangende skal den pågældende medlemsstat rejse sag mod enhver, som har gjort sig skyldig i en sådan krænkelse, og som henhører under dens myndighed.

2. Enhver medlemsstat meddeler Kommissionen alle for sit område gældende bestemmelser vedrørende klassificering og hemmeligholdelse af oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der falder ind under denne traktats anvendelsesområde.

Kommissionen drager omsorg for, at sådanne bestemmelser meddeles de øvrige medlemsstater.

Enhver medlemsstat tager alle egnede forholdsregler til at fremme en gradvis gennemførelse af så ensartet og så omfattende en beskyttelse af sådanne hemmeligheder som muligt. Efter forhandling med de interesserede medlemsstater kan Kommissionen fremsætte henstillinger med henblik herpå.

3. Fællesskabets institutioner og disses anlæg, såvel som fællesforetagenderne, skal anvende de bestemmelser til beskyttelse af hemmeligheder, som er gældende på det område, hvor enhver af dem er beliggende.

4. Enhver bemyndigelse til at modtage underretning om faktiske forhold, oplysninger, dokumenter eller genstande, der vedrører denne traktats anvendelsesområde, og som beskyttes ved hemmeligholdelse, skal, hvad enten den er meddelt af en af Fællesskabets institutioner eller af en medlemsstat til en person, der udøver sin virksomhed inden for denne traktats anvendelsesområde, anerkendes af alle andre institutioner og alle andre medlemsstater.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for anvendelsen af særlige bestemmelser, der følger af aftaler afsluttet mellem en medlemsstat og et tredjeland eller en international organisation.

Artikel 195

Fællesskabets institutioner såvel som agenturet og fællesforetagenderne skal ved anvendelsen af denne traktat respektere de betingelser, der af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sundhed er fastsat i nationale forskrifter om adgangen til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Artikel 196

Ved anvendelsen af denne traktat, og for så vidt andet ikke er bestemt deri, betegner:

- a) »person«: enhver fysisk person, som på medlemsstaternes territorier helt eller delvis udøver sin virksomhed inden for det område, der er omhandlet i det tilsvarende kapitel i traktaten
- b) »virksomhed«: ethvert foretagende eller ethvert organ, der helt eller delvis udøver sin virksomhed på tilsvarende måde, uanset om det har offentligretlig eller privatretlig status.

Artikel 197

Ved anvendelsen af denne traktat betegner:

1. »specielle fissile materialer« plutonium 239, uran 233, uran beriget med uran 235 eller 233, samt ethvert produkt indeholdende et eller flere af ovennævnte isotoper og sådanne andre fissile materialer, som måtte blive bestemt af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen; dog kan udtrykket »specielle fissile materialer« ikke anvendes på udgangsmaterialer
2. »uran beriget med uran 235 eller 233«: uran, der indeholder enten uran 235 eller uran 233 eller begge disse isotoper i en sådan mængde, at forholdet mellem summen af disse to isotoper og isotop 238 er større end forholdet mellem isotop 235 og isotop 238 i naturligt uran

3. »udgangsmaterialer«: uran, som indeholder den isotopsammensætning, der forefindes i naturen, uran, hvis indhold af uran 235 er mindre end det normale, thorium, ethvert af de forannævnte materialer i form af metal, legeringer, kemiske forbindelser eller koncentreter, ethvert andet materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer i sådanne koncentrationer, som Rådet træffer bestemmelse om med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen
4. »malme«: enhver malm, der i gennemsnitskoncentrationer som fastsat ved bestemmelse af Rådet, truffet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, indeholder stoffer, som gør det muligt ved passende kemiske og fysiske behandlinger at fremstille udgangsmaterialer, således som disse er defineret ovenfor.

Artikel 198

For så vidt intet andet er bestemt, anvendes denne traktats bestemmelser på medlemsstaternes europæiske områder og på de ikke-europæiske områder, der er undergivet deres myndighed.

De finder ligeledes anvendelse på europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat.

Bestemmelserne i denne traktat finder anvendelse på Ålandsøerne i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finland og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.

Uanset de foregående stykker gælder følgende:

- a) Denne traktat finder ikke anvendelse for Færøerne

Denne traktat finder ikke anvendelse for Grønland.

- b) Denne traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.
- c) Denne traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i den i bilag II til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indeholdte liste.

- d) Bestemmelserne i denne traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af en ordning, der er fastsat i traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972.

(litra e) ophævet)

Artikel 199

Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for De Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for Verdenshandelsorganisationen.

Den opretholder i øvrigt forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 200

Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

Artikel 201

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Økonomisk Samarbejde; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

Artikel 202

Bestemmelserne i denne traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne traktat.

Artikel 203

Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål, og denne traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet med enstemmighed passende forskrifter herom.

*Artikel 204 og 205**(Ophævet)**Artikel 206*

Fællesskabet kan med en eller flere stater eller internationale organisationer indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne traktat, skal ændringerne forud vedtages efter proceduren i artikel 48, stk. 2-5, i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 207

De protokoller, der i gensidig forståelse mellem medlemsstaterne knyttes som bilag til denne traktat, udgør en integrerende del af traktaten.

Artikel 208

Denne traktat er indgået for ubegrænset tid.

AFSNIT VI

*Artikel 209-223**(Ophævet)***AFSLUTTENDE BESTEMMELSER***Artikel 224*

Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks Regering.

Denne traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 225

Denne traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til de øvrige signatarstaters regeringer.

I medfør af tiltrædelsestraktaterne har bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, græsk, irsk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, og ungarsk tilsvarende gyldighed.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

(listen over signatarer er ikke gengivet)

BILAG I

OMRÅDER FOR KERNEENERGIFORSKNING OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 4

I. Råstoffer

1. Metoder til prospektering og minedrift, som er særegne for miner, der leverer udgangsmaterialer (uran, thorium og andre produkter af særlig betydning for kerneenergien).
2. Metoder til koncentrering af disse materialer og til omdannelse til teknisk rene forbindelser.
3. Metoder til omdannelse af disse teknisk rene forbindelser til forbindelser og metaller af reaktorkvalitet.
4. Metoder til omdannelse og bearbejdelse af disse forbindelser og metaller - såvel som af plutonium, uran 235 eller 233, i ren form eller som del af disse forbindelser eller metaller - til nukleare brændselselementer ad kemisk, keramisk eller metallurgisk industriel vej.
5. Metoder til beskyttelse af disse brændselselementer mod ydre korroderende eller eroderende faktorer.
6. Metoder til fremstilling, rensning, bearbejdelse og bevarelse af andre specielle materialer inden for kerneenergiområdet, især:
 - a) moderatorer, såsom tungt vand, reaktorgrafit, beryllium og berylliumoxid
 - b) konstruktionsmaterialer, såsom zirconium (hafniumfrit), niobium, lanthan, titan, beryllium og deres oxider, karbider og andre forbindelser, der er anvendelige på kerneenergiens område
 - c) kølemidler såsom helium, organiske kølemidler, natrium, natrium-kalium-legeringer, vismut, bly-vismut-legeringer.
7. Metoder til isotopseparation:
 - a) af uran
 - b) af materialer i målelige mængder, der kan anvendes ved frembringelsen af kerneenergi, såsom lithium 6 og 7, nitrogen 15, bor 10
 - c) af isotoper, der anvendes i små mængder til forskningsarbejde)

II. Anvendt fysik på kerneenergiens område

1. Anvendt teoretisk fysik:
 - a) kernereaktioner med lav energi, især reaktioner frembragt med neutroner
 - b) fission
 - c) ioniserende strålings og fotoners vekselvirkning med stof
 - d) faststofteori
 - e) fusionsundersøgelser, især for så vidt angår et ioniseret plasmas opførsel under påvirkning af elektromagnetiske kræfter, og for så vidt angår termodynamik ved ekstremt høje temperaturer.
2. Anvendt eksperimentalfysik:
 - a) samme emner som nævnt ovenfor under 1
 - b) undersøgelser af de for atomenergien betydningsfulde egenskaber hos transuranerne)
3. Beregning af reaktorer:
 - a) makroskopisk neutronteori
 - b) eksperimentelle neutronbestemmelser: eksponentielle og kritiske forsøg
 - c) termodynamiske beregninger og beregninger vedrørende materialers styrke
 - d) tilsvarende eksperimentelle bestemmelser
 - e) reaktorkinetik, problemer vedrørende styring af reaktorer og dertil svarende eksperimenter
 - f) beregninger vedrørende strålingsbeskyttelse og dertil svarende eksperimenter.

III. Reaktors fysiske kemi

1. Undersøgelser af fysiske og kemiske strukturændringer og ændringer af de tekniske egenskaber af forskellige materialer i reaktorerne under påvirkning af:
 - a) varme
 - b) stoffernes art, ved kontakt
 - c) mekaniske årsager.

2. Undersøgelser af nedbrydning og andre fænomener, der fremkaldes ved stråling:
 - a) i brændselselementerne
 - b) i konstruktionsmaterialerne og kølemidlerne
 - c) i moderatorerne.
3. Analytisk kemi og analytisk fysisk kemi anvendt på reaktorerens komponenter.
4. De homogene reaktorerers fysiske kemi: radiokemi, korrosion.

IV. **Behandling af radioaktive stoffer**

1. Metoder til udvinding af plutonium og uran 233 af bestrålet brændsel, eventuel genvinding af uran eller thorium.
2. Plutoniums kemi og metallurgi.
3. Metoder til udvinding af andre transuraner og disses kemi.
4. Metoder til udvinding af anvendelige radioisotoper og disses kemi:
 - a) fissionsprodukter
 - b) radioisotoper opnået ved bestråling.
5. Koncentrering og opbevaring af uanvendeligt radioaktivt affald

V. **Anvendelse af radioisotoper**

Anvendelse af radioisotoper i deres egenskab af aktive stoffer eller af sporstoffer inden for områderne:

- a) industri og videnskab
- b) terapi og biologi
- c) landbrug.

VI. Undersøgelse af den strålingskadelige virkning på levende væsener

1. Undersøgelse vedrørende påvisning og måling af skadelig stråling.
2. Undersøgelse af egnede forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger og normer for tilsvarende sikkerhedsforanstaltninger.
3. Undersøgelse af terapi mod strålingsvirkninger.

VII. Udstyr

Undersøgelser med henblik på fremstilling og forbedring af udstyr, specielt beregnet til ikke blot reaktorer, men også til alle øvrige forsknings- og industrianlæg, der er nødvendige for ovennævnte forskningsområder. Som eksempler kan nævnes:

1. Følgende mekaniske udstyr:
 - a) pumper til specielle væsker
 - b) varmevekslere
 - c) apparater til kernefysisk forskning (såsom neutronhastighedsvælgere)
 - d) fjernbetjeningsapparater.
2. Følgende elektriske udstyr:
 - a) apparater til påvisning og måling af stråling til brug specielt ved:
 - prospektering
 - videnskabelig og teknisk forskning
 - kontrol af reaktorer
 - sundhedsbeskyttelse
 - b) apparater til styring af reaktorer
 - c) acceleratorer til partikler med lav energi indtil 10 MeV.

VIII. Økonomiske aspekter ved energiproduktionen

1. Sammenlignende teoretiske og eksperimentelle undersøgelser af forskellige reaktortyper.
 2. Teknisk-økonomiske undersøgelser af brændselscykler.
-

*BILAG II***INDUSTRISEKTORER OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 41**

1. Udvinning af uran- og thoriummalme.
 2. Koncentrering af disse malme.
 3. Kemisk behandling og raffinering af uran- og thoriumkoncentrater.
 4. Fremstilling af nukleart brændsel i alle dets former.
 5. Fabrikation af nukleare brændselselementer.
 6. Fabrikation af uranhexafluorid.
 7. Fremstilling af beriget uran.
 8. Oparbejdning af bestrålet brændsel med henblik på adskillelsen af alle eller en del af de grundstoffer, det indeholder.
 9. Fremstilling af moderator til reaktorer.
 10. Fremstilling af hafniumfrit zirconium eller af hafniumfri zirconiumforbindelser.
 11. Kernereaktorer af alle typer og til alle formål.
 12. Anlæg til industriel behandling af radioaktivt affald, opført i forbindelse med et eller flere af de i denne liste omhandlede anlæg.
 13. Halvindustrielle anlæg beregnet til at forberede opførelsen af anlæg, som hører under de i ovenstående punkter 3-10 nævnte sektorer.
-

*BILAG III***FORDELE, DER VIL KUNNE TILSTÅS FÆLLESFORETAGENDER I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 48**

1. a) Anerkendelse af, at erhvervelse af fast ejendom, som er nødvendig for oprettelsen af fællesforetagender, er i det offentliges interesse i henhold til national ret.

b) Anvendelse i henhold til national ret af ekspropriation i det offentliges interesse for at opnå sådanne erhvervelser, hvor en mindelig ordening ikke har kunnet opnås.
 2. Opnåelse af licensindrømmelse ved voldgift eller ex officio i henhold til artiklerne 17-23.
 3. Fritagelse for alle gebyrer og afgifter ved oprettelsen af fællesforetagender og for alle investeringsafgifter.
 4. Fritagelse for alle gebyrer og afgifter i forbindelse med erhvervelse af fast ejendom og for stempel- og tinglysningsafgifter.
 5. Fritagelse for alle direkte skatter, der vil kunne pålægges fællesforetagenderne, deres aktiver, tilgodehavender og indtægter.
 6. Fritagelse for told og afgifter med tilsvarende virkning, samt for alle forbud og restriktioner af økonomisk og fiskal karakter for ind- og udførsel, for så vidt angår:
 - a) videnskabeligt og teknisk materiel, men ikke byggematerialer og materiel til administrativt brug
 - b) materialer, som skal behandles eller har været behandlet i Fællesforetagender.
 7. Lettelser ved valutaoverførsler, som omhandlet i artikel 182, stk. 6.
 8. Fritagelse for indrejse- og opholdsrestriktioner for medlemslandenes statsborgere, der er ansat i fællesforetagender, såvel som for deres ægtefæller og de medlemmer af familien, der underholdes af dem.
-

BILAG IV

**LISTER OVER VARER OG PRODUKTER HENHØRENDE UNDER KAPITEL 9's BESTEMMELSER
VEDRØRENDE DET NUKLEARE FÆLLESMARKED****Liste A¹**

Uranmalme, hvis koncentration af naturligt uran er over 5 vægtprocent.

Begblende, hvis koncentration af naturligt uran er over 5 vægtprocent.

Uranoxid.

Andre uorganiske forbindelser af naturligt uran end oxid og hexafluorid.

Organiske forbindelser af naturligt uran.

Naturligt uran, rå eller forarbejdet.

Plutoniumholdige legeringer.

Organiske eller uorganiske forbindelser af uran, beriget med organiske eller uorganiske forbindelser af uran 235.

Organiske eller uorganiske forbindelser af uran 233.

Thorium beriget med uran 233.

Organiske eller uorganiske forbindelser af plutonium.

Uran beriget med plutonium.

Uran beriget med uran 235.

Legeringer indeholdende uran beriget med uran 235 eller uran 233.

Plutonium.

Uran 233.

Uranhexafluorid.

Monazit.

Thoriummalme, hvis thoriumkoncentration er over 20 vægtprocent.

Uran-thorianit indeholdende over 20 % thorium.

Thorium, rå eller forarbejdet.

Thoriumoxid.

Andre uorganiske thoriumforbindelser end oxid.

Organiske thoriumforbindelser.

Liste A²

Deuterium og dets forbindelser (tungt vand indbefattet), hvori forholdet mellem antallet af deuteriumatomer og hydrogenatomer er større end 1: 5 000.

Tungt paraffin, hvori forholdet mellem antallet af deuteriumatomer og hydrogenatomer er større end 1: 5 000.

Blandinger og opløsninger, hvori forholdet mellem antallet af deuterium-atomer og hydrogenatomer er større end 1: 5 000

Kernereaktorer.

Apparater til adskillelse af uranisotoper ved gasdiffusion eller anden teknik.

Apparater til fremstilling af deuterium, dets forbindelser (tungt vand indbefattet), derivater, blandinger eller opløsninger, indeholdende deuterium, hvori forholdet mellem antallet af deuteriumatomer og hydrogenatomer er større end 1: 5 000:

- apparater, der fungerer ved vandelektrolyse
- apparater, der fungerer ved destillation af vand, flydende hydrogen etc.
- apparater, der fungerer ved isotopudveksling mellem hydrogensulfid og vand beroende på en temperaturændring
- apparater, der fungerer efter en anden teknik.

Apparater særligt konstrueret til kemisk behandling af radioaktive stoffer:

- apparater til adskillelse af bestrålet brændsel:
 - ad kemisk vej (ved hjælp af opløsningsmidler, ved fældning, ved ionbytning etc.)
 - ad fysisk vej (ved fraktioneret destillation etc.)
- apparater til behandling af affald
- apparater til behandling af brændsel for fornyet anvendelse.

Køretøjer særligt konstrueret til transport af stærkt radioaktive produkter:

- godsvogne og tipvogne til kørsel på spor af enhver sporvidde
- lastbiler
- motordrevne trucks
- anhängere og sættevogne samt andre køretøjer uden egen drivkraft.

Emballage udstyret med blyafskærmning som beskyttelse mod stråling, til transport eller oplagring af radioaktive materialer.

Kunstige radioaktive isotoper og deres uorganiske eller organiske forbindelser.

Mekaniske fjernstyrede apparater, specielt konstruerede til håndtering af stærkt radioaktive stoffer:

— mekaniske manipulationsapparater, faste eller bevægelige, men ikke manuelt betjente.

Liste B

(Position ophævet)

Lithiummalme og koncentrat.

Metaller af reaktorkvalitet:

— beryllium (glucinium), rå

— vismut, rå

— niobium (columbium), rå

— zirconium (hafniumfrit), rå

— lithium, rå

— aluminium, rå

— kalcium, rå

— magnesium, rå.

Bortrifluorid.

Vandfrit hydrogenfluorid.

Klortrifluorid.

Bromtrifluorid.

Lithiumhydroxid.

Lithiumfluorid.

Lithiumklorid.

Lithiumhydrid.

Lithiumkarbonat.

Berylliumoxid (glucin) af reaktorkvalitet.

Ildfaste sten af berylliumoxid i reaktorkvalitet.

Andre ildfaste produkter af berylliumoxid, reaktorkvalitet.

Kunstig grafit i form af blokke eller stænger, hvis borindhold er mindre eller lig med en del pr. million, og hvis mikroskopiske totale effektive absorptionstværsnit over for termiske neutroner er mindre end eller lig med 5 millibarn/atom.

Kunstigt adskilte stabile isotoper.

Elektromagnetiske ionseparatorer, heri indbefattet massespektrografer og massespektrometre.

Reaktorsimulatorer (analogkalkulatorer af speciel type).

Mekaniske fjernstyrede manipulatorer:

— til håndbetjening (dvs. manuelt betjente som et stykke værktøj).

Pumper til flydende metaller.

Højvakuumpumper.

Varmevekslere, specielt konstrueret til et atomkraftværk.

Instrumenter til påvisning af stråling (og tilhørende reservedele) af en af følgende typer, der er specielt konstrueret eller som kan tilpasses til påvisning eller måling af kernestråling, såsom alfa- og betapartikler, gammastråler, neutroner og protoner:

— geigertællerrør og proportionaltællerrør

— detektorer eller måleinstrumenter med Geiger-Müller-rør eller proportionaltællerrør

— ioniseringskamre

— instrumenter med ioniseringskamre

— apparater til påvisning eller måling af stråling ved prospektering, reaktorkontrol og kontrol af luft, vand og jord

— neutrondetektorer på basis af bor, bortrifluorid, hydrogen eller et fissilt grundstof

— instrumenter til påvisning eller måling med neutrondetektorer på basis af bor, bortrifluorid, hydrogen eller et fissilt grundstof

— scintillationskrystaller, monterede eller i metalhylster (faste scintillatorer)

— instrumenter til påvisning eller måling med flydende, faste eller luftformige scintillatorer

— forstærkere, specielt konstrueret til kernefysiske målinger, heri indbefattet lineære forstærkere, forforstærkere, fordelte forstærkere og analysatorer (impulshøjdeanalysatorer)

- koincidensapparatur til brug med strålingsdetektorer
- elektroskoper og elektrometre, herunder dosimetre (men ikke apparater bestemt til undervisningsbrug, simple metalbladselektroskoper, dosimetre særlig beregnet til brug i forbindelse med medicinske røntgenapparater og apparater til elektrostatisk måling)
- apparater, med hvilke en strøm på mindre end én mikro-mikroampere kan måles
- fotomultiplikatorrør med en fotokatode, der giver en strøm på mindst 10 mikro-ampere pr. lumen, og hvis gennemsnitsforstærkning er over 10^5 , samt ethvert andet system af elektriske forstærkere, der aktiveres af positive ioner
- tællere og elektroniske integratorer til strålingsdetektorer.

Cyklotroner, elektrostatisk generatorer af van de Graaf eller Cockcroft-Walton typen, lineære acceleratore og andre elektro-nukleare maskiner, der kan give kernepartikler en energi på over én million elektronvolt.

Magneter specielt beregnet til ovennævnte maskiner og apparater (cyklotroner osv.)

Accelerations- og fokuseringsrør af de typer, der anvendes i massespektrometre og massespektrografer.

Kraftige elektroniske kilder for positive ioner beregnet til brug ved partikelacceleratore, massespektrometre og andre lignende apparater.

Strålingsbeskyttende spejlglas:

- støbt eller valset spejlglas (også armeret eller belagt under fremstillingen) med simpel slibning eller polering på en eller begge sider, i plader eller flader af kvadratisk eller rektangulær form
- støbt eller valset glas (slebet eller poleret eller ej), udskåret på anden måde end i kvadratisk eller rektangulær form eller også buet eller på anden måde bearbejdet (randslebet, graveret etc.)
- sikkerhedsglas, også bearbejdede, bestående af hærdet glas eller dannet af to eller flere sammenlimede flader.

Beskyttelsesdragter mod radioaktiv bestråling eller kontaminering:

- i kunstige plasticmaterialer
- i gummi
- i imprægnerede eller overfladebehandlede stoffer:
 - til mænd
 - til kvinder.

Difenyl (for så vidt det drejer sig om den aromatiske kulbrinte $C_6H_5C_6H_5$).

Trifenyl.

*BILAG V***INDLEDENDE FORSKNINGS- OG UNDERVISNINGSPROGRAM SOM OMHANDLET I TRAKTATENS
ARTIKEL 215***(ophævet)*

PROTOKOLLER

PROTOKOL OM DE NATIONALE PARLAMENTERES ROLLE I DEN EUROPÆISKE UNION

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at den måde, hvorpå de nationale parlamenter udøver kontrol med deres regering i relation til Den Europæiske Unions aktiviteter, falder ind under den enkelte medlemsstats særlige forfatningsmæssige system og praksis,

SOM ØNSKER at tilskynde til, at de nationale parlamenter i højere grad inddrages i Den Europæiske Unions aktiviteter, og at øge deres muligheder for at udtrykke deres synspunkter vedrørende såvel udkast til EU's lovgivningsmæssige retsakter som andre spørgsmål, der kan være af særlig interesse for dem,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

AFSNIT I

INFORMATION TIL DE NATIONALE PARLAMENTER

Artikel 1

Kommissionen sender sine høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) direkte til de nationale parlamenter, så snart de bliver offentliggjort. Kommissionen sender ligeledes det årlige lovgivningsprogram og alle andre instrumenter vedrørende planlægning af lovgivningen eller politikstrategier til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 2

Udkast til lovgivningsmæssige retsakter, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet, sendes samtidig til de nationale parlamenter.

I denne protokol forstås ved udtrykket »udkast til lovgivningsmæssig retsakt« forslag fra Kommissionen, initiativer fra en gruppe medlemsstater, initiativer fra Europa-Parlamentet, anmodninger fra Domstolen, henstillinger fra Den Europæiske Centralbank og anmodninger fra Den Europæiske Investeringsbank, der tager sigte på vedtagelse af en lovgivningsmæssig retsakt.

Kommissionen sender sine udkast til lovgivningsmæssige retsakter direkte til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Europa-Parlamentet sender sine udkast til lovgivningsmæssige retsakter direkte til de nationale parlamenter.

Rådet sender de udkast til lovgivningsmæssige retsakter, der hidrører fra en gruppe medlemsstater, Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, til de nationale parlamenter.

Artikel 3

De nationale parlamenter kan efter den procedure, der er fastlagt i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, sende formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en begrundet udtalelse om, hvorvidt et udkast til lovgivningsmæssig retsakt overholder nærhedsprincippet.

Hvis udkastet til lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra en gruppe medlemsstater, sender Rådets formand den eller de begrundede udtalelser til disse medlemsstaters regeringer.

Hvis udkastet til lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, sender Rådets formand den eller de begrundede udtalelser til den pågældende institution eller det pågældende organ.

Artikel 4

Der skal forløbe en periode på otte uger mellem det tidspunkt, hvor et udkast til lovgivningsmæssig retsakt stilles til rådighed for de nationale parlamenter på Unionens officielle sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets foreløbige dagsorden med henblik på vedtagelse eller vedtagelse af en holdning inden for rammerne af en lovgivningsprocedure. Denne frist kan dog fraviges i tilfælde af en sags hastende karakter, som begrundes i retsaktens eller Rådets holdning. Bortset fra i behørigt begrundede hastetilfælde må der ikke i denne otteugers periode fastslås enighed om et udkast til lovgivningsmæssig retsakt. Bortset fra i behørigt begrundede hastetilfælde skal der gå ti dage mellem det tidspunkt, hvor et udkast til lovgivningsmæssig retsakt optages på Rådets foreløbige dagsorden, og Rådets vedtagelse af en holdning.

Artikel 5

Rådets dagsordener og resultaterne af Rådets samlinger, herunder protokollerne fra de samlinger, hvor Rådet har drøftet udkast til lovgivningsmæssige retsakter, sendes direkte til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til medlemsstaternes regeringer.

Artikel 6

Når Det Europæiske Råd påtænker at gøre brug af artikel 48, stk. 7, første eller andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, underrettes de nationale parlamenter om Det Europæiske Råds initiativ mindst seks måneder før vedtagelsen af en afgørelse.

Artikel 7

Revisionsretten sender sin årsberetning til de nationale parlamenter til orientering samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 8

Hvis det nationale parlamentariske system ikke er et etkammersystem, finder artikel 1-7 anvendelse på de kamre, det består af.

AFSNIT II

INTERPARLAMENTARISK SAMARBEJDE*Artikel 9*

Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter tilrettelægger i fællesskab og fremmer et effektivt og regelmæssigt interparlamentarisk samarbejde inden for Unionen.

Artikel 10

En konference af parlamentariske organer med ansvar for EU-anliggender kan forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen de bidrag, som den finder hensigtsmæssige. Denne konference fremmer endvidere udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, herunder mellem deres fagudvalg. Den kan ligeledes afholde interparlamentariske konferencer om specifikke emner, navnlig for at drøfte spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Bidrag fra konferencen forpligter ikke de nationale parlamenter og foregriber ikke deres holdning.

PROTOKOL VEDRØRENDE STATUTTEN FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Den Europæiske Unions Domstol, der er omhandlet i artikel 281 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

Artikel 1

Den Europæiske Unions Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratomtraktaten) og i denne statut.

AFSNIT I

DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed for Domstolen på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i plenum ophæve immuniteten. Vedrører afgørelsen et medlem af Retten eller en specialret, træffer Domstolen afgørelse efter høring af den berørte ret.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 11-14 og artikel 17 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter dog med forbehold af bestemmelserne i de foregående afsnit vedrørende dommernes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til påtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse. Vedrører afgørelsen et medlem af Retten eller en specialret, træffer Domstolen afgørelse efter høring af den berørte ret.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller lever op til de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser. Er den pågældende medlem af Retten eller en specialret, træffer Domstolen afgørelse efter høring af den berørte ret.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

DOMSTOLENS ORGANISATION

Artikel 9

Ved den delvise nybesættelse af dommerembederne, der finder sted hvert tredje år, afgår der skiftevis fjorten og tretten dommere.

Ved den delvise nybesættelse af generaladvokaternes embeder, der finder sted hvert tredje år, afgår der hver gang fire generaladvokater.

Artikel 10

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 11

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 12

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 13

På anmodning af Domstolen kan Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 14

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 15

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 16

Domstolen opretter af sin midte afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

Den store afdeling sættes af tretten dommere. Dens forsæde føres af Domstolens præsident. Den store afdeling sammensættes endvidere af formændene for afdelingerne med fem dommere og af andre dommere udpeget i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Domstolen sættes som stor afdeling, når en medlemsstat eller en af Unionens institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

Domstolen sættes i plenum, når den behandler sager, der er indbragt for den i henhold til 228, stk. 2, artikel 245, stk. 2, artikel 247 eller artikel 286, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Finder Domstolen, at en sag, der er indbragt for den, er af særlig vigtighed, kan den desuden efter at have hørt generaladvokaten beslutte at henvise sagen til Domstolens plenum.

Artikel 17

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere.

Afgørelser truffet af afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere.

Afgørelser truffet af den store afdeling er kun gyldige, når ni dommere er til stede.

Afgørelser truffet af Domstolen i plenum er kun gyldige, når femten dommere er til stede.

Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 18

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde ikke bør sidde med eller fremkomme med forslag til afgørelser i en bestemt sag, gør han den pågældende opmærksom herpå.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN VED DOMSTOLEN

Artikel 19

Medlemsstaterne såvel som Unionens institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat.

De stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed repræsenteres på samme måde.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 20

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Unionen, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og i påkommende tilfælde afhøringen af vidner og sagkyndige.

Finder Domstolen, at sagen ikke rejser nogen nye retsspørgsmål, kan den efter at have hørt generaladvokaten beslutte, at sagen skal pådømmes uden generaladvokatens forslag til afgørelse.

Artikel 21

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part eller de parter, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde omhandlede tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 22

I de tilfælde, der er omhandlet i Euratomtraktatens artikel 18, anlægges sag ved Domstolen ved indgivelse af søgsmålet til justitssekretæren. Søgsmålet skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den afgørelse, der anfægtes, modparterne, tvistens genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Søgsmålet ledsages af en bekræftet genpart af den anfægtede afgørelse fra Voldgiftsudvalget.

Hvis Domstolen ikke giver sagsøgeren medhold, bliver Voldgiftsudvalgets afgørelse endelig.

Hvis Domstolen ophæver Voldgiftsudvalgets afgørelse, kan sagen i givet fald på foranledning af en af parterne på ny forelægges Voldgiftsudvalget. Dette er bundet af Domstolens afgørelse af retsspørgsmål.

Artikel 23

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen samt til den institution, det organ, det kontor eller det agentur i Unionen, der har vedtaget den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde den institution, det organ, det kontor eller det agentur i Unionen, der har vedtaget den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, giver Domstolens justitssekretær endvidere meddelelse om den nationale rets beslutning til de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt til den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed, som alle inden to måneder efter meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, såfremt sagen hører under aftalens anvendelsesområde.

Når der af Rådet er indgået en aftale med et eller flere tredjelande vedrørende et nærmere bestemt sagsområde, og det deri er bestemt, at disse tredjelande kan indgive skriftlige indlæg eller udtalelser i tilfælde, hvor en ret i en medlemsstat har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål, der vedrører den pågældende aftales anvendelsesområde, gives der ligeledes meddelelse om den nationale rets beslutning, hvori et sådant spørgsmål stilles, til de pågældende tredjelande, som inden to måneder fra meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

Artikel 23a ()*

Der kan i procesreglementet fastsættes bestemmelser om en fremskyndet procedure og, for så vidt angår præjudicielle forelæggelser vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, en hasteprocedure.

Det kan for disse procedurer bestemmes, at der gælder en kortere frist for indgivelse af indlæg eller andre skriftlige udtalelser end den frist, der er fastsat i artikel 23, og at der, uanset artikel 20, stk. 4, skal ske pådømmelse uden generaladvokatens forslag til afgørelse.

For hasteproceduren kan der desuden fastsættes bestemmelse om en begrænsning af de parter og øvrige berørte, der er omfattet af statuttens artikel 23, som kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser, og at den skriftlige forhandling i yderst hastende tilfælde kan udelades.

Artikel 24

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af at dette nægtes, fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, organer, kontorer eller agenter, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

(*) Artiklen blev indført ved afgørelse 2008/79/EF, Euratom (EUT L 24 af 29.1.2008, s. 42).

Artikel 25

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 26

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 27

Domstolen kan i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 28

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 29

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 30

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 31

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 32

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 33

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 34

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 35

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 36

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 37

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 38

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 39

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i artikel 278 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Euratomtraktatens artikel 157, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i artikel 279 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 299, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Euratomtraktatens artikel 164, stk. 3.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 40

Medlemsstaterne og Unionens institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer Unionens organer, kontorer og agenturer samt alle andre personer, hvis de kan godtgøre, at de har en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist. Fysiske eller juridiske personer kan ikke indtræde i sager mellem medlemsstater, mellem Unionens institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Unionens institutioner på den anden side.

Med forbehold af stk. 2 kan de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, når disse tvister vedrører et af aftalens anvendelsesområder.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 41

Undlader den, der behørigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom over den pågældende. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 42

Medlemsstaterne, Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 43

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Unionens institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 44

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæringen om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

Artikel 45

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 46

Krav mod Unionen, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved, at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende EU-institution. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist på to måneder, der er omhandlet i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 265, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendelse.

Denne artikel finder også anvendelse på krav mod Den Europæiske Centralbank, der støttes på ansvar uden for kontaktforhold.

AFSNIT IV

RETTEN

Artikel 47

Artikel 9, stk. 1, artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 18 finder anvendelse på Retten og dens medlemmer.

Artikel 3, stk. 4, samt artikel 10, 11 og 14 finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Artikel 48

Retten består af syvogtyve dommere.

Artikel 49

Rettens medlemmer kan udpeges til at udøve hvervet som generaladvokat.

Generaladvokaten skal med henblik på at bistå Retten i udførelsen af dens opgave fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af visse sager, der indbringes for Retten.

Kriterierne for fastlæggelse af, i hvilke sager dette skal ske, samt reglerne for udpegelse af generaladvokaterne fastsættes i procesreglementet for Retten.

Et medlem af Retten, der er udpeget til generaladvokat i en sag, kan ikke deltage i afgørelsen af den pågældende sag.

Artikel 50

Retten sættes i form af afdelinger bestående af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

I procesreglementet fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan Retten sættes af samtlige medlemmer eller af en enedommer.

Det kan i procesreglementet ligeledes fastsættes, at Retten sættes som stor afdeling i tilfælde og i henhold til regler, der fastsættes i dette reglement.

Artikel 51

Som en undtagelse fra bestemmelsen i artikel 256, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Domstolen enekompetence i de søgsmål, som er omhandlet i artikel 263 og 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som er anlagt af en medlemsstat, og som er rettet mod:

a) en retsakt udstedt af Europa-Parlamentet eller af Rådet eller af de to institutioner i fællesskab, eller rettet mod en af disse institutioners undladelse af at træffe afgørelse, eller mod begge disse institutioners undladelse af i fællesskab at træffe afgørelse, dog bortset fra:

- afgørelser truffet af Rådet i medfør af artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- retsakter vedtaget af Rådet i medfør af en rådsforordning om handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- Rådets retsakter, hvorved det udøver gennemførelsesbeføjelser i henhold til artikel 291, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

b) en retsakt udstedt af Kommissionen eller Kommissionens undladelse af at træffe afgørelse i medfør af artikel 331, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Ligeledes har Domstolen enekompetence i de søgsmål, som er omhandlet i de nævnte bestemmelser, og som er anlagt af en af EU-institutionerne, til prøvelse af en retsakt udstedt af Europa-Parlamentet, Rådet, de to institutioner i fællesskab eller af Kommissionen, eller til prøvelse af den omstændighed, at Europa-Parlamentet, Rådet, de to institutioner i fællesskab eller Kommissionen har undladt at træffe afgørelse, og det samme gælder søgsmål, som er anlagt af en af EU-institutionerne til prøvelse af en retsakt udstedt af Den Europæiske Centralbank eller af, at Den Europæiske Centralbank har undladt at træffe afgørelse.

Artikel 52

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte er undergivet Rettens justitssekretær under Rettens præsidents tilsyn.

Artikel 53

Afsnit III i denne statut finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i Rettens procesreglement. Procesreglementet kan fravige artikel 40, stk. 4, og artikel 41 for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sager om intellektuel ejendomsret.

Uanset artikel 20, stk. 4, kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 54

Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser de samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten, efter at have hørt parterne, udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom, eller kan, når der er tale om søgsmål, der er anlagt i medfør af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse i sagen. Under de samme betingelser kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Anfægter en medlemsstat og en af Unionens institutioner den samme retsakt, erklærer Retten sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse.

Artikel 55

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og EU-institutioner, selv om disse ikke har intervenseret i sagen for Retten.

Artikel 56

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervensenter end medlemsstaterne og EU-institutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten truffene afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager imellem Unionen og dennes ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og EU-institutioner, der ikke har intervenseret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har intervenseret i første instans.

Artikel 57

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til artikel 278 eller 279 eller artikel 299, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Euratomtraktatens artikel 157 eller artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 39.

Artikel 58

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser, eller at Retten har overtrådt EU-retten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse.

Artikel 59

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. I henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 60

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog artikel 278 og 279 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Euratomtraktatens artikel 157.

Uanset artikel 280 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af artikel 278 og 279 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Euratomtraktatens artikel 157.

Artikel 61

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten truffne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en EU-institution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten truffe afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

Artikel 62

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 256, stk. 2 og 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, kan førstegeneraladvokaten, når han finder, at der er en alvorlig risiko for, at EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes, foreslå Domstolen at foretage en fornyet prøvelse af den afgørelse, der er truffet af Retten.

Forslaget skal fremsættes en måned efter, at Retten har truffet afgørelsen. Domstolen beslutter, inden en måned efter at førstegeneraladvokaten har fremsat sit forslag, om der skal foretages en fornyet prøvelse af afgørelsen.

Artikel 62a

Domstolen afgør de spørgsmål, der er underkastet fornyet prøvelse, efter en hasteprocedure på grundlag af de sagsakter, som Retten har fremsendt.

De parter, der er omhandlet i artikel 23, og i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 256, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, parterne i sagen for Retten har inden for en nærmere fastsat frist ret til at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen om de spørgsmål, der er underkastet fornyet prøvelse.

Domstolen kan beslutte at åbne den mundtlige forhandling, før den træffer afgørelse.

Artikel 62b

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 256, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har forslaget om fornyet prøvelse og beslutningen om indledning af proceduren for fornyet prøvelse ikke opsættende virkning, jf. dog artikel 278 og 279 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Fastslår Domstolen, at Rettens afgørelse påvirker EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, hjemviser den sagen til Retten, som er bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse; Domstolen kan angive, hvilke af virkningerne af Rettens afgørelse der skal betragtes som endelige for parterne i sagen. Følger afgørelsen af retstvisten, under hensyn til udfaldet af den fornyede prøvelse, af de faktiske omstændigheder, som Rettens afgørelse støttes på, afgør Domstolen imidlertid sagen endeligt.

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 256, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, får Rettens besvarelser af de spørgsmål, som Retten har fået forelagt, virkning ved udløbet af de frister, der er fastsat i artikel 62, stk. 2, medmindre der foreligger et forslag om fornyet prøvelse eller en beslutning om indledning af en procedure for fornyet prøvelse. Indledes der en procedure for fornyet prøvelse, får de besvarelser, der er underkastet fornyet prøvelse, virkning ved procedurens afslutning, medmindre Domstolen træffer anden afgørelse. Fastslår Domstolen, at Rettens afgørelse påvirker EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, træder Domstolens besvarelse af de spørgsmål, der er underkastet fornyet prøvelse, i stedet for Rettens.

AFSNIT IV A

SPECIALRETTERNE

Artikel 62c

Bestemmelserne om de specialretter, der oprettes i henhold til artikel 257 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvad angår disses kompetence, sammensætning, organisation og rettergangsmåde, findes i bilaget til denne statut.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Procesreglementet for Domstolen og procesreglementet for Retten skal indeholde alle forskrifter, der er nødvendige for at anvende og om fornødent udfylde denne statut.

Artikel 64

Den ordning, der skal gælde for Den Europæiske Unions Domstol på det sproglige område, fastsættes ved en forordning vedtaget af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed. Denne forordning vedtages enten på begæring af Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet eller på forslag af Kommissionen og efter høring af Domstolen og Europa-Parlamentet.

Indtil vedtagelsen af disse regler, finder reglerne om sprog i procesreglementet for Domstolen og i procesreglementet for Retten fortsat anvendelse. Uanset artikel 253 og 254 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kræver enhver ændring eller ophævelse af disse bestemmelser Rådets enstemmige godkendelse.

BILAG I

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Artikel 1

Retten for EU-personalesager, herefter benævnt »EU-Personaleretten«, udøver i første instans de beføjelser til at træffe afgørelse om tvister mellem Unionen og dens ansatte i henhold til artikel 270 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, herunder tvister mellem ethvert organ og dets personale, der er tillagt Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 2

EU-Personaleretten består af syv dommere. Hvis Domstolen anmoder herom, kan Rådet vedtage at forøge antallet af dommere.

Dommerne udnævnes for en periode på seks år. Afgående dommere kan genudnævnes.

Hvis en stilling som dommer bliver ledig, udnævnes der en ny dommer for en periode på seks år.

Artikel 3

1. Dommerne udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse i henhold til artikel 257, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, efter høring af det udvalg, der nedsættes i henhold til denne artikel. Rådet påser ved udnævnelsen af dommerne, at EU-Personaleretten får en afbalanceret sammensætning på så bredt et geografisk grundlag som muligt blandt medlemsstaternes statsborgere og for så vidt angår de repræsenterede nationale retssystemer.

2. Enhver unionsborger, der opfylder betingelserne i artikel 257, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, kan indgive sin ansøgning. Rådet, der træffer afgørelse efter henstilling fra Domstolen, fastsætter betingelserne og de nærmere bestemmelser vedrørende indgivelse og behandling af ansøgningerne.

3. Der nedsættes et udvalg bestående af syv medlemmer, der er valgt blandt tidligere medlemmer af Domstolen og jurister med anerkendte faglige kvalifikationer. Rådet træffer efter indstilling fra Domstolens præsident afgørelse om udpegelsen af udvalgets medlemmer og dets forretningsorden.

4. Udvalget afgiver udtalelse om kandidaternes kvalifikationer til at udøve embedet som dommer ved EU-Personaleretten. Udvalget knytter til denne udtalelse en liste over kandidater, der besidder de mest hensigtsmæssige erfaringer på højt niveau. En sådan liste skal indeholde et antal kandidater svarende til mindst det dobbelte af det antal dommere, Rådet skal udnævne.

Artikel 4

1. Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år EU-Personalerettens præsident. Denne kan genvælges.

2. EU-Personaleretten sættes i afdelinger bestående af tre dommere. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan retten sættes i plenum, i en afdeling bestående af fem dommere eller af én enkelt dommer.

3. Præsidenten for EU-Personaleretten er formand for plenum og for afdelingen med fem dommere. Formændene for afdelingerne med tre dommere udpeges efter reglerne i stk. 1. Hvis EU-Personalerettens præsident er tilknyttet en afdeling med tre dommere, fører han forsædet i denne afdeling.

4. I procesreglementet fastsættes plenums beføjelser og beslutningsdygtige antal medlemmer samt regler om afdelingeres sammensætning og om sagsfordelingen.

Artikel 5

Artikel 2-6, artikel 14, artikel 15, artikel 17, stk. 1, 2 og 5, samt artikel 18 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol finder anvendelse på EU-Personaleretten og dens medlemmer.

Den ed, der er omhandlet i artikel 2 i statuten, aflægges for Domstolen, og de beslutninger, der er omhandlet i statuttens artikel 3, 4 og 6, træffes af Domstolen efter høring af EU-Personaleretten.

Artikel 6

1. EU-Personaleretten anvender Domstolens og Rettens administrative tjenester. Domstolens præsident eller eventuelt Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale med præsidenten for EU-Personaleretten de regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen eller Retten skal kunne gøre tjeneste i EU-Personaleretten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed.

Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte skal undergives EU-Personalerettens justitssekretær under tilsyn af denne rets præsident.

2. EU-Personaleretten udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling. Artikel 3, stk. 4, og artikel 10, 11 og 14 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol finder anvendelse på rettens justitssekretær.

Artikel 7

1. Afsnit III i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, bortset fra artikel 22 og 23, finder anvendelse på rettergangsmåden ved EU-Personaleretten. I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i denne rets procesreglement.

2. Bestemmelserne om den sprogordning, der gælder for Retten, gælder også for EU-Personaleretten.

3. Skriftudvekslingen omfatter indgivelse af stævning og svarskrift, medmindre EU-Personaleretten bestemmer, at yderligere skriftudveksling er nødvendig. Når en yderligere skriftudveksling har fundet sted, kan EU-Personaleretten med parternes samtykke beslutte at træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

4. På ethvert stadium i sagens behandling, også umiddelbart efter stævningens indgivelse, kan EU-Personaleretten undersøge mulighederne for en mindelig bilæggelse af tvisten og bestræbe sig på at fremme en sådan bilæggelse.

5. Afgørelse om sagsomkostninger træffes af EU-Personaleretten. Medmindre andet gælder i henhold til særlige bestemmelser i procesreglementet, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

Artikel 8

1. Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til EU-Personaleretten, fejlagtigt til Domstolens eller Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til EU-Personalerettens justitssekretær. På samme måde gælder, at når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet til Domstolen eller Retten, fejlagtigt indgives til EU-Personalerettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens eller Rettens justitssekretær.

2. Finder EU-Personaleretten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens eller Rettens kompetence, henviser den sagen til Domstolen eller Retten. Når Domstolen eller Retten finder, at en sag henhører under EU-Personalerettens kompetence, henviser den ret, ved hvilken sagen anlægges, på samme måde sagen til denne, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

3. Såfremt der indbringes sager for EU-Personaleretten og Retten, som rejser det samme fortolknings spørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan EU-Personaleretten efter høring af parterne suspendere proceduren, indtil Retten har truffet afgørelse.

Såfremt der indbringes sager for EU-Personaleretten og Retten, som har samme genstand, erklærer EU-Personaleretten sig inkompetent, således at Retten kan træffe afgørelse.

Artikel 9

Der kan iværksættes appel til Retten, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved EU-Personaleretten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og EU-institutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af EU-Personaleretten truffene afgørelse berører dem direkte.

Artikel 10

1. Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af EU-Personaleretten, kan appellere afgørelsen til Retten senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

2. Afgørelser truffet af EU-Personaleretten i henhold til artikel 278 eller 279 eller artikel 299, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Euratomtraktatens artikel 157 eller artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

3. Appel efter stk. 1 og 2 kan påkendes af præsidenten for Retten efter en summarisk fremgangsmåde, der i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i dette bilag, og som fastlægges i Rettens procesreglement.

Artikel 11

1. Appel til Retten er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at EU-Personaleretten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl ved denne ret, der krænker appellants interesser, eller at EU-Personaleretten har overtrådt EU-retten.
2. Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse.

Artikel 12

1. Appel til Retten har ikke opsættende virkning, jf. dog artikel 278 og 279 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Euratomtraktatens artikel 157.
2. Når en afgørelse fra EU-Personaleretten appelleres, består retsforhandlingerne ved Retten af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. I henhold til reglerne i Rettens procesreglement kan denne efter at have hørt parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 13

1. Giver Retten appellanten medhold, ophæver den den af EU-Personaleretten truffne afgørelse og træffer selv afgørelse i sagen. Retten hjemviser sagen til EU-Personaleretten til afgørelse, hvis den ikke er moden til påkendelse.
 2. I tilfælde af hjemvisning er EU-Personaleretten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Rettens afgørelse.
-

PROTOKOL OM FASTLÆGGELSE AF HJEMSTEDET FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG FOR VISSE AF UNIONENS ORGANER, KONTORER, AGENTURER OG TJENESTER

REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER ER –

UNDER HENVISNING til artikel 341 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

IDET DE ERINDRER OM OG BEKRÆFTER afgørelsen af 8. april 1965 og uden at foregribe af-gørelser om hjemstedet for fremtidige institutioner, organer og tjenester

BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

Eneste artikel

- a) Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg.
 - b) Rådet har hjemsted i Bruxelles. I april, juni og oktober holder Rådet sine samlinger i Luxembourg.
 - c) Kommissionen har hjemsted i Bruxelles. De i artikel 7, 8 og 9 i afgørelsen af 8. april 1965 nævnte afdelinger er placeret i Luxembourg.
 - d) Den Europæiske Unions Domstol har hjemsted i Luxembourg.
 - e) Revisionsretten har hjemsted i Luxembourg.
 - f) Det Økonomiske og Sociale Udvalg har hjemsted i Bruxelles.
 - g) Regionsudvalget har hjemsted i Bruxelles.
 - h) Den Europæiske Investeringsbank har hjemsted i Luxembourg.
 - i) Den Europæiske Centralbank har hjemsted i Frankfurt.
 - j) Den Europæiske Politienhed (Europol) har hjemsted i Haag.
-

PROTOKOL VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

Som tager i betragtning, at Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

KAPITEL I

Den Europæiske Unions ejendom, pengemidler, aktiver og forretninger

Artikel 1

Unionens lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Unionens ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.

Artikel 2

Unionens arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Unionen, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Unionen til tjenestebud foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Unionen.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almen-nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Unionen er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebud; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret – hverken mod eller uden vederlag – medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Unionen er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af dens publikationer.

KAPITEL II

Meddelelser og passérsedler

Artikel 5

(tidl. artikel 6)

Unionens institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Unionens institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 6

(tidl. artikel 7)

Formændene for Unionens institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Unionen.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

KAPITEL III

Medlemmer af Europa-Parlamentet

Artikel 7

(tidl. artikel 8)

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv
- b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 8

(tidl. artikel 9)

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 9

(tidl. artikel 10)

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

Repræsentanter for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i den Europæiske Unions institutioner

Artikel 10

(tidl. artikel 11)

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Unionens institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Unionens rådgivende organer.

KAPITEL V

Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte

Artikel 11

(tidl. artikel 12)

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte skal uanset deres nationalitet på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Unionen, dels om Den Europæiske Unions Domstols kompetence til at afgøre tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohaver og ejendele samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohaver og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 12

(tidl. artikel 13)

Løn, vederlag og honorarer, som Unionen udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Unionen på de betingelser og efter den fremgangsmåde, der fastsættes af Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Unionen.

Artikel 13

(tidl. artikel 14)

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Unionens medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af at denne var beliggende i en af Unionens medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen, i det omfang denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 14

(tidl. artikel 15)

Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 15

(tidl. artikel 16)

Europa-Parlamentet og Rådet bestemmer ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af andre interesserede institutioner, på hvilke grupper af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 11, 12, stk. 2, og 13 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

Privilegier og immuniteter for de repræsentationer for tredjelande, der er akkrediteret hos Unionen

Artikel 16

(tidl. artikel 17)

Den medlemsstat, på hvis område Unionens hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Unionen akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

Almindelige bestemmelser

Artikel 17

(tidl. artikel 18)

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Unionens interesse.

Enhver af Unionens institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Unionens interesser.

Artikel 18

(tidl. artikel 19)

Ved anvendelse af denne protokol handler Unionens institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

*Artikel 19**(tidl. artikel 20)*

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Det Europæiske Råds formand.

De finder ligeledes anvendelse på Kommissionens medlemmer.

*Artikel 20**(tidl. artikel 21)*

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om statuten for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

*Artikel 21**(tidl. artikel 22)*

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

*Artikel 22**(tidl. artikel 23)*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

PROTOKOL OM ARTIKEL 40.3.3 I IRLANDS FORFATNING

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

Intet i traktaterne, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og senere traktater og akter om ændring eller supplering af disse berører anvendelsen i Irland af artikel 40.3.3 i Irlands forfatning.

PROTOKOL OM OVERGANGSBESTEMMELSER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det for at tilrettelægge overgangen fra de institutionelle bestemmelser i traktaterne, der finder anvendelse inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, til de bestemmelser, der er fastsat i nævnte traktat, er nødvendigt at fastlægge overgangsbestemmelser,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

Artikel 1

I denne protokol forstås ved »traktaterne« traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

AFSNIT I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 2

I god tid inden Europa-Parlaments-valget i 2009 vedtager Det Europæiske Råd i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union en afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning.

Indtil udløbet af valgperioden 2004-2009 forbliver sammensætningen og antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet, som de var ved Lissabontraktatens ikrafttrædelse.

AFSNIT II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE KVALIFICERET FLERTAL

Artikel 3

1. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union træder bestemmelserne i dette stykke og bestemmelserne i artikel 238, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om definitionen af kvalificeret flertal i Det Europæiske Råd og Rådet i kraft den 1. november 2014.

2. Mellem den 1. november 2014 og den 31. marts 2017 kan et medlem af Rådet, når en afgørelse skal vedtages med kvalificeret flertal, kræve, at afgørelsen træffes med kvalificeret flertal som defineret i stk. 3. Stk. 3 og 4 finder i så fald anvendelse.

3. Indtil den 31. oktober 2014 gælder følgende bestemmelser med forbehold af artikel 235, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde:

Ved afgørelser i Det Europæiske Råd og Rådet, der kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	12	Luxembourg	4
Bulgarien	10	Ungarn	12
Den Tjekkiske Republik	12	Malta	3
Danmark	7	Nederlandene	13
Tyskland	29	Østrig	10
Estland	4	Polen	27
Irland	7	Portugal	12
Grækenland	12	Rumænien	14
Spanien	27	Slovenien	4
Frankrig	29	Slovakiet	7
Italien	29	Finland	7
Cypern	4	Sverige	10
Letland	4	Det Forenede Kongerige	29
Litauen	7		

Afgørelserne træffes med mindst 255 stemmer for afgivet af et flertal af medlemmerne, når afgørelsen i henhold til traktaterne skal træffes på forslag af Kommissionen. I alle andre tilfælde træffes afgørelserne med mindst 255 stemmer for afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne.

Når Det Europæiske Råd eller Rådet vedtager en retsakt med kvalificeret flertal, kan et medlem af Det Europæiske Råd eller Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende retsakt ikke vedtaget.

4. I de tilfælde, hvor det ifølge traktaterne ikke er alle Rådets medlemmer, der deltager i afstemningen, det vil sige i de tilfælde, hvor der henvises til kvalificeret flertal som defineret i artikel 238, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, defineres kvalificeret flertal indtil den 31. oktober 2014 som samme forholdsmæssige andel af de vægtede stemmer og samme forholdsmæssige andel af antallet af rådsmedlemmer samt eventuelt samme procentdel af de berørte medlemsstaters befolkning som dem, der er fastsat i stk. 3 i nærværende artikel.

AFSNIT III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE RÅDETS SAMMENSÆTNINGER

Artikel 4

Indtil ikrafttrædelsen af den afgørelse, der henvises til i artikel 16, stk. 6, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union kan Rådet mødes i de sammensætninger, der er nævnt i omhandlede stykkes andet og tredje afsnit, samt i de øvrige sammensætninger, der angives på en liste i en afgørelse vedtaget med simpelt flertal af Rådet for Almindelige Anliggender.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER VEDRØRENDE KOMMISSIONEN, HERUNDER UNIONENS HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT FOR UDENRIGSANLIGGENDER OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel 5

De medlemmer af Kommissionen, der fungerer på den dato, hvor Lissabontraktaten træder i kraft, skal fungere, indtil deres tjenesteperiode udløber. Dog ophører tjenesteperioden for det medlem, der har samme nationalitet som Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, på datoen for den højtstående repræsentants udnævnelse.

AFSNIT V

BESTEMMELSER VEDRØRENDE GENERALSEKRETÆREN FOR RÅDET/DEN HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT FOR DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK OG VICEGENERALSEKRETÆREN FOR RÅDET

Artikel 6

Tjenesteperioden for generalsekretæren for Rådet/den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og vicegeneralsekretæren for Rådet ophører på den dato, hvor Lissabontraktaten træder i kraft. Rådet udnævner en generalsekretær i overensstemmelse med artikel 240, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

AFSNIT VI

BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE RÅDGIVENDE ORGANER*Artikel 7*

Indtil ikrafttrædelsen af den afgørelse, der er nævnt i artikel 301 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er fordelingen af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs medlemmer således:

Belgien	12	Luxembourg	6
Bulgarien	12	Ungarn	12
Den Tjekkiske Republik	12	Malta	5
Danmark	9	Nederlandene	12
Tyskland	24	Østrig	12
Estland	7	Polen	21
Irland	9	Portugal	12
Grækenland	12	Rumænien	15
Spanien	21	Slovenien	7
Frankrig	24	Slovakiet	9
Italien	24	Finland	9
Cypern	6	Sverige	12
Letland	7	Det Forenede Kongerige	24
Litauen	9		

Artikel 8

Indtil ikrafttrædelsen af den afgørelse, der er nævnt i artikel 305 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er fordelingen af Regionsudvalgets medlemmer således:

Belgien	12	Luxembourg	6
Bulgarien	12	Ungarn	12
Den Tjekkiske Republik	12	Malta	5
Danmark	9	Nederlandene	12
Tyskland	24	Østrig	12
Estland	7	Polen	21
Irland	9	Portugal	12
Grækenland	12	Rumænien	15
Spanien	21	Slovenien	7
Frankrig	24	Slovakiet	9
Italien	24	Finland	9
Cypern	6	Sverige	12
Letland	7	Det Forenede Kongerige	24
Litauen	9		

AFSNIT VII

**OVERGANGSBESTEMMELSER VEDRØRENDE RETSAKTER VEDTAGET PÅ GRUNDLAG AF AFSNIT V OG VI
I TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION INDEN LISSABONTRAKTATENS IKRAFTTRÆDELSE***Artikel 9*

Retsvirkningerne af retsakter, der er vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenter på grundlag af traktaten om Den Europæiske Union inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, bevares, så længe disse retsakter ikke er ophævet, annulleret eller ændret i medfør af traktaterne. Det samme gælder de konventioner, som medlemsstaterne har indgået på grundlag af traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 10

1. Som overgangsforanstaltning og med hensyn til Unionens retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, skal institutionernes beføjelser være følgende på datoen for ikrafttrædelsen af nævnte traktat: Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder ikke anvendelse, og Den Europæiske Unions Domstols beføjelser i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union i den udgave, der gælder inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, forbliver de samme, også når de er godkendt i henhold til artikel 35, stk. 2, i nævnte traktat om Den Europæiske Union.

2. Ændring af en retsakt som omhandlet i stk. 1 medfører, at de i stk. 1 nævnte institutioners beføjelser som fastsat i traktaterne finder anvendelse med hensyn til den ændrede retsakt for de medlemsstater, som den ændrede retsakt finder anvendelse på.

3. I alle tilfælde ophører overgangsforanstaltningerne i stk. 1 med at have virkning fem år efter datoen for Lissabontraktatens ikrafttrædelse.

4. Senest seks måneder inden udløbet af overgangsperioden i stk. 3 kan Det Forenede Kongerige meddele Rådet, at det med hensyn til de i stk. 1 omhandlede retsakter ikke godkender de i stk. 1 nævnte institutioners beføjelser som fastsat i traktaterne. Såfremt Det Forenede Kongerige har givet denne meddelelse, ophører alle retsakter som omhandlet i stk. 1 med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for udløbet af overgangsperioden i stk. 3. Dette afsnit gælder ikke med hensyn til de ændrede retsakter, der finder anvendelse på Det Forenede Kongerige, jf. stk. 2.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastsætter de nødvendige følge- og overgangsordninger. Det Forenede Kongerige deltager ikke i vedtagelsen af denne afgørelse. Kvalificeret flertal i Rådet defineres som angivet i artikel 238, stk. 3, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan også vedtage en afgørelse om, at Det Forenede Kongerige bærer eventuelle direkte finansielle konsekvenser, der nødvendigvis og uundgåeligt opstår, fordi Det Forenede Kongerige ikke længere deltager i disse retsakter.

5. Det Forenede Kongerige kan på et hvilket som helst senere tidspunkt meddele Rådet, at det ønsker at deltage i retsakter, der ikke længere finder anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til stk. 4, første afsnit. I så fald finder de relevante bestemmelser i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union eller protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed anvendelse, alt efter omstændighederne. Institutionernes beføjelser med hensyn til disse retsakter er dem, der er fastsat i traktaterne. Når EU-institutionerne og Det Forenede Kongerige handler i henhold til de relevante protokoller, søger de at genoprette den videst mulige grad af deltagelse for Det Forenede Kongerige i gældende EU-ret for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, uden at det alvorligt berører den praktiske gennemførelse af de forskellige dele heraf, og samtidig med at sammenhængen mellem disse dele respekteres.
